

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Priorij van Groenendaal goed
voor 25 miljoen bij Sotheby's

Jean-Luc Dehaene
van de Brusselse Wetstraat
naar de Vilvoordse Met

Het OCMW in de penarie

Drogenbos en zijn oven,
de laatste ronde

LOOD IN DE VLEUGELS VAN LAMBERMONT-BIS

Het Lambermont-bis-akkoord dat medio januari werd voorgesteld als ultiem sluitstuk van de staatshervorming, heeft lood in de vleugels. Een paar Volksunie-mandatarissen rond ex-voorzitter Geert Bourgeois vinden het akkoord te mager voor Vlaanderen en zijn vooralsnog niet bereid Lambermont-bis in zijn huidige vorm goed te keuren, waardoor de vereiste tweederde meerderheid in het gedrang komt.

Volgens premier Guy Verhofstadt zijn met Lambermont-bis de belangrijkste communautaire hangijzers opgelost en zal politiek België een tijdje verlost zijn van dergelijke moeilijke denkoefeningen. Voor deze regeerperiode zou er alvast geen verdere staatshervorming te verwachten zijn. Dit scenario van de paars-groene coalitie wordt evenwel doorkruist door onenigheid in de schoot van de Volksunie. De partij zat nochtans mee rond de onderhandelingsstafel en haar vertegenwoordigers Bert Anciaux en Patrik Vankrunkelsven stemden in met de gemaakte afspraken. De VU-stemmen zijn nodig om in de Kamer de 2/3 meerderheid te halen die vereist is om deze bijzondere wet goed te keuren. Er zullen allicht nog veel plooiën gladgestreken moeten worden alvorens Lambermont-bis groen licht krijgt in het parlement.

Beter bestuur

De interne commotie bij de Volksunie dreigt de aandacht af te leiden van de inhoud van het akkoord dat onder meer nodig is om de Franse Gemeenschap het broodnodige geld te bezorgen voor haar armlastig onderwijs. Ondertussen is wel duidelijk geworden dat het extra geld dat naar de Vlaamse Gemeenschap vloeit, daar even welkom is. De (aanzet tot) doorbraak in het Vlaams onderwijsoverleg steunt immers op de extra miljarden die uit het Lambermontakkoord zullen voortvloeien. Een essentieel onderdeel van Lambermont-bis is de overheveling van de gemeente- en provinciewet naar de gewesten, inclusief de kieswetgeving, waarmee eindelijk de gemaakte afspraken in het Sint-Michielsakkoord van 1992 worden ingelost. Vlaams minister-president Patrick Dewael is van oordeel dat hiermee de weg open ligt om te

Het zit de Conferentie van Vlaamse mandatarissen dwars dat de faciliteitengemeenten nog altijd niet als volwaardig deel van Vlaanderen worden beschouwd

komen tot een beter binnenlands bestuur in Vlaanderen en Wallonië. De Conferentie van Vlaamse mandatarissen in de rand vindt echter dat er te veel uitzonderingen zijn gemaakt voor de zes faciliteitengemeenten. Vooral het toezicht op begrotingen en personeelsformaties blijft volgens haar een 'lege doos'. Het zit de mandatarissen verder dwars dat deze en andere uitzonderingen de indruk wekken dat de zes faciliteitengemeenten rond Brussel nog altijd niet als volwaardig deel van Vlaanderen worden beschouwd, ook al omdat de Vlaamse overheid door het Lambermont-bis akkoord wordt onderworpen aan het toezicht van het Arbitragehof en de Raad van State, die moeten waken over 'de bestaande waarborgen' in de zes.

Complot-theoriën

Hoe het nu verder moet met de beruchte rondzendbrief van de vroegere Vlaamse minister Leo Peeters is niet helemaal duidelijk. VLD-voorzitter Karel De Gucht bestempelde hem als 'pesterij', wat voor PRL-voorzitter Daniël Ducarme -die de besprekingen leidt in de Brusselse Costa- meteen voldoende was om gewag te maken van een 'nieuw feit'. Omdat De Guchts opmerking onmiddellijk werd gevolgd door de eis van FDF-voorzitter Olivier Maingain dat het tijd is om die omzend-

brief in te trekken, doken meteen complottheoriën op en insinuaties over een geheim akkoord rond de omzendbrief. Vlaams minister van Binnenlandse Zaken Johan Sauwens staat op het standpunt dat de rondzendbrief onverkort van kracht blijft totdat de Raad van State terzake een uitspraak heeft gedaan. Een ruime meerderheid van de provincieraad van Vlaams-Brabant is dezelfde mening toegedaan en schaaft zich achter gedeputeerde Toine De Coninck die vindt dat de VLD-voorzitter te ver ging met zijn uitlating.

Angel

Op het moment dat dit geschreven wordt (12/2) is het lot van Lambermont-bis nog hoogst onzeker. Wat wel zeker is, is dat met deze bijzondere wet de communautaire angel nog geenszins uit de Belgische voet is. De negatieve analyse die het Vlaams Economisch Verbond maakte van Lambermont-bis spreekt in dit verband boekdelen.

Johan Cuppens

FOTO: PASCAL VIGIERON

- De paars-groene coalitie, aangevuld met de VU, bereikte gisterenmorgen, na een nachtelijke uitputtingsslag, een akkoord over de uitvoering van het Hermes- en Lambermontakkoord. Op de heiligenkalender prijkte gisteren de naam van Clementia. Een flinke portie politieke welwillendheid is voor het akkoord van levensbelang. (journalist Stefaan Huysentruyt in *De Financieel Economische Tijd*)
- Deze historische kans om van België een echt federaal land te maken, mag niet gemist worden. (premier Guy Verhofstadt in *De Financieel Economische Tijd*)
- Het is een goed akkoord dat door zes partijen is afgesproken. We zijn nu op de goeie weg om een oplossing voor langere termijn voor de communautaire zaken te bereiken. (Vice-premier Louis Michel in *Gazet van Antwerpen*)
- Je bent nooit definitief verlost van communautaire spanningen. Het proces mag niet opnieuw stilvallen. Ons regeerakkoord is nog niet vervuld. We kunnen in deze legislatuur best nog een paar stappen zetten, vooral dan inzake homogene bevoegdheidspakketten. (Vlaams minister-president Patrick Dewael in *De Morgen*)
- Lambermont-bis is strijdig met de Vlaamse belangen. Dit is geen historisch akkoord maar een historische koehandel. (Eric Van Rompuy, CVP-fractieleider in het Vlaams Parlement in *De Morgen*)
- Je zit tenslotte niet alleen aan tafel, zodat het een illusie is om te denken dat je gehele verlanglijstje vervuld wordt. (Vlaams minister-president Patrick Dewael in *De Morgen*)
- Het is een zeer uitgebalanceerd akkoord waarbij de Franstaligen erg ver zijn gegaan. (VU&ID onderhandelaar Patrik Vankrunkelsven in *De Standaard*)
- Dit akkoord zit vol verborgen gebreken. (voormalig Vlaams minister-president Luc Van den Brande in *De Financieel Economische Tijd*)

VAN HOREN ZEGGEN

- Ik vraag niet meer of niet minder dan dat Lambermont-bis correct wordt uitgevoerd en dat is nu niet het geval. Dit is al niet het beste akkoord, en als het dan nog wordt uitgehold, wordt een grens overschreden. (afgetreden Volksunie-voorzitter Geert Bourgeois in *De Standaard*)
- Voor mij is het duidelijk dat we alles moeten doen om het akkoord te redden. Ik kan me niet voorstellen dat één Vlaams nationalist met een beetje gezond verstand verantwoordelijk wil zijn voor het feit dat deze stap in de staatsvorming niet wordt gedaan. (Vlaams minister van Cultuur en VU&ID onderhandelaar Bert Anciaux in *De Standaard*)
- Ik weet niet of Geert Bourgeois met fierheid in de spiegel kan kijken of hij Vlaanderen een goede dienst bewijst. (SP-voorzitter Patrick Janssens in *Gazet van Antwerpen*)
- Sommige Vlaams-nationalisten vinden alle akkoorden over staatsvorming verkeerd omdat zij enkel redeneren in een België barst-scenario. (...) Als het gevolg van de acties van Bourgeois is dat het Lambermontakkoord niet wordt goedgekeurd, dan is dat een gemiste kans voor Vlaanderen. (Brussels VU&ID-secretaris Johan Basiliades in *De Morgen*)
- Ik denk van mezelf niet dat ik een 'diehard' ben, een extremist. Maar het Vlaams-nationalisme behoort wel tot de essentie van de Volksunie. (afgetreden Volksunie-voorzitter Geert Bourgeois in *De Standaard*)
- De Vlaamse beweging heeft heel maximalistische eisen: het is pas goed als de Vlaamse onafhankelijkheid wordt uitgeroepen. (...) Maar ik heb me aangesloten bij de logica van Hugo Schiltz. Je kunt niet alles in één keer realiseren. Die aanpak heeft geleid tot een Vlaams parlement en een Vlaams regering met heel wat bevoegdheden. Dat heeft de Vlaamse beweging nooit willen inzien. (VU&ID onderhandelaar Patrik Vankrunkelsven in *Knack*)

Maatschappelijke werkers komen niet meer toe aan lokaal welzijnswerk 4

Nieuwe burgemeesters in de rand 8

Na een tumultueuze coalitievorming heeft Jean-Luc Dehaene zijn intrek genomen in het stadhuis van Vilvoorde. In een openhartig gesprek doet hij het hoe en waarom van de moeizame bestuursvorming uit de doeken.

Figurandten 10

Jeugdschrijfster Jessy Marijn uit Kraainem is geen veelschrijver. Ze doet vier tot zes jaar over een boek, tot groot ongenoegen van haar uitgever. 'Schrijven is voor mij een hobby, iets wat ik doe als alles gedaan is.'

Steunpunt voor vrijwilligerswerk biedt voor elk wat wils 22

Gooik gooit zich op fietspooling 25

Een gids die nooit verveelt 29

Voor visueel gehandicapten is de Randkrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met het Atelier Helen Keller, tel. 02/466 94 40 of met de redactie.

EN OOK NOG

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

VAN HUIZEN EN TUINEN 24 • ZONDER OMWEGEN 26

RESTAURANDT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

Randkrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en is een initiatief van vzw Informatie Vlaamse Rand.

Hoofdredactie: Henry Coenjaarts

Eindredactie: Geneviève Ostyn

Vormgeving: Mega.L.Una, Brussel

Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele

REDACTIEADRES:

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

tel 02 767 57 89, fax 02 767 57 86, randkrant@ping.be

Verantwoordelijke uitgever: Henry Coenjaarts,

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

Maatschappelijke assistenten komen niet meer toe aan lokaal welzijnswerk

De Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW's) hebben het zwaar te verduren. Naast de stijgende kosten en het steeds omvangrijker wordende takenpakket wegen vooral de problemen met de asielzoekers zwaar door. Dat legt een hypotheek op het sociale werk in de gemeenten zelf omdat de maatschappelijke werkers daar wegens tijdsgebrek nauwelijks aan toe komen. In drie reportages nemen we de situatie in een aantal gemeenten in de rand onder de loep. We beginnen in Zaventem, waar veel vluchtelingen hun eerste voet op Belgisch grondgebied zetten. Uittredend liberaal OCMW-voorzitter en ex-politiek journalist van Het Laatste Nieuws Leo Verbist schetst de toestand in zijn gemeente.

Verbist (VLD) neemt na 12 jaar OCMW-voorzitterschap afscheid van het sociaal en maatschappelijk werk. Tevreden over hetgeen hij met zijn mensen heeft kunnen bereiken maar ontevreden over het gevoerde federale beleid. Als uitgangspunt blikt hij naar het verleden om aan te tonen waar de situatie geleidelijk aan begon te ontsporen. 'Aan de basis van de OCMW-werking ligt de wet van '76 die duidelijk stelt dat niemand in armoede mag leven en dat er om zulks te vermijden een aantal diensten moet worden gepresteerd. Het optreden van de vorige Vlaamse regering werd gekenmerkt door een mentaliteit van betutteling en bevoogding, wat zich vertaalde in een plan om van alle gemeenten eenheidsworst te maken. Dat resulteerde uiteindelijk in het zogenaamde Sociaal Impuls Fonds (SIF). Hierbij heb je twee soor-

ten gemeenten: SIF-gemeenten die extra steun ontvangen, met daarnaast voor het merendeel waarborggemeenten die niet meer krijgen dan voorzien in het bijzonder SIF voor Maatschappelijk Welzijn. Zaventem is gecatalogeerd als waarborggemeente en ontvangt als zodanig 6 miljoen frank subsidie van de overheid. Nu, zes miljoen op een totale begroting van 260 miljoen frank stelt niets voor! De OCMW's krijgen steeds meer opdrachten en er moeten resultaten worden voorgelegd, maar extra geld daarvoor komt er niet. We worden duidelijk niet als volwaardige gesprekspartners beschouwd, terwijl de OCMW's toch altijd goed werk hebben geleverd en nog steeds leveren. Je hoort tegenwoordig voort-

'De tijd dat de OCMW's instonden voor de realisatie van het lokale welzijnsbeleid lijkt definitief achter ons te liggen'

durend spreken over nieuwe politieke cultuur, maar klaarblijkelijk is die nog niet van toepassing op de OCMW's.'

Ontoereikend budget

Als voormalig politiek journalist heeft Leo Verbist steeds zijn kritische instelling behouden tegenover hogere overheden en instanties. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat hij in zijn toelichting bij de voorstelling van het Zaventemse OCMW-budget voor 2001 zonder schroom de vinger op de wonde legde. 'De tijd dat de OCMW's instonden voor de realisatie van het lokale welzijnsbeleid lijkt definitief achter ons te liggen' zo luidt het. En vervolgens: 'De federale overheid beschouwt

Leo Verbist

de OCMW's steeds meer als een instrument voor de verwezenlijking van de eigen objectieven. In ons budget voor dit jaar voorzien we 260 miljoen frank kosten tegen slechts 136 miljoen frank opbrengsten. De gemeentelijke toelage steeg weliswaar van 108 tot 118 miljoen, maar een groot deel van de verhoging van de gemeentelijke bijdrage (7,5 miljoen) gaat naar de financiële hulp voor asielzoekers.' Een en ander betekent dus concreet dat het Zaventemse OCMW voor een put staat van 6 miljoen.

260 dossiers

De opvang van asielzoekers is zoals in veel andere gemeenten ook in Zaventem een heikele zaak. Met 26.000 inwoners heeft het OCMW geen onbeperkte mogelijkheden en de werkdruk voor de zeven maatschappelijke assistenten neemt evenredig toe met het stijgend aantal vluchtelingen. Ook hier keert Verbist even terug in de tijd. 'Zaventem heeft in heel de problematiek van asielzoekers een voortrekkersrol gespeeld. Dat begon al in 1979 toen veel Iraniërs hun land ontvlucht-

The OCMW in trouble

The Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW's - Public Centres for Social Welfare) do not have an easy job. Besides having to cope with rising costs, a heavy workload for personnel and a steadily expanding range of tasks they are given to perform, problems relating to asylum-seekers have proven to be especially difficult in recent years. The OCMW's are receiving more and more work - but no extra money. In a series of three reports, RandKrant will examine the situation in a number of communities on the outskirts. This month's article focuses on the situation of the OCMW in Zaventem, a community where many refugees first set foot on Belgian territory. RandKrant spoke with Leo Verbist, who after 12 years as the OCMW chairman is leaving the field of social work.

ten. Ze landden op Zaventem en werden voor het merendeel hier opgevangen. Intussen is de stroom asielzoekers blijven toenemen. Minister Vande Lanotte van Maatschappelijke Integratie wil met zijn spreidingsplan het tij keren, maar omdat de mensen blijven komen, verdoezel je daarmee alleen de omvang van het probleem. Zo kreeg Zaventem op anderhalf jaar tijd ongeveer 260 dossiers toegewezen. Sinds 10 januari is de nieuwe regeling van kracht die inhoudt dat vluchtelingen niet langer voor financiële steun bij de OCMW's terecht kunnen. Tijdens de asielprocedures ontvangen ze alleen nog materiële hulp in de overheidscentra. Verbist blijft formeel. 'Een goede maatregel, maar hij komt veel te laat en houdt te weinig in. Het probleem begint al bij de omschrijving van een asielzoeker. Echte asielzoekers zijn vluchtelingen die hun land wensen te verlaten omwille van de politieke toestand. Er zijn echter heel wat economische migranten die alleen op basis van financiële overwegingen naar hier komen en ook daar draaien de OCMW's voor op.'

'De enorme toename van het aantal asielzoekers heeft de werkdruk voor onze maatschappelijke assistenten aanzienlijk verhoogd. Iemand die bijvoorbeeld alleen zijn moedertaal spreekt moet geholpen worden met een tolk en dat vraagt veel inspanning. Meestal hebben we ook niet de mogelijkheid om een onderzoek te doen naar de sociale toestand van de persoon in kwestie. Van de sommen die we uitkeren krijgen we slechts 50 procent terug van de overheid. Hoe hoger het aantal asielzoekers hoe hoger dus de last voor de gemeente. En vaak hebben we geen andere keuze. Het budget voor het asielbeleid werd in 2000 van 14 naar 33 miljoen opgetrokken en in 2001 naar 35 miljoen. De gemeente betaalt daarvan 12 miljoen frank.

Idealistische volhouders

Verbist is niet mals voor de federale aanpak. 'Vande Lanotte voert een beleid waarbij hij andere instanties laat betalen, zonder dat de gemeente nog langer als autonoom echelon wordt erkend en gewaardeerd. Maar het zijn juist de gemeenten die hun

werk goed proberen te doen en die de hoeksteen vormen van onze democratie. Tegenwoordig lijkt alles van bovenaf te moeten komen en daardoor begint de sfeer in de OCMW's ook stilaan om te slaan. Het is voor de maatschappelijke werkers enorm frustrerend dat ze hun werk niet goed meer kunnen doen omwille van externe factoren waar ze zelf geen vat op hebben. Ze investeren het grootste

'De OCMW's krijgen steeds meer opdrachten, maar extra geld daarvoor komt er niet'

deel van hun tijd in het oplossen van de asielproblematiek terwijl het échte sociale werk voor de eigen bevolking zich blijft opstapelen. De mensen die

in deze sector werken zijn gelukkig idealisten, want anders hou je zoiets niet vol. De overheid zou er mijns inziens goed aan doen om wat meer vertrouwen te stellen in de gemeentelijke mandatarissen en tegelijk vermijden om eenheidsregels op te leggen, want dan ga je voorbij aan de verschillen die er tussen de afzonderlijke gemeenten bestaan.'

Na 12 jaar OCMW-voorzitterschap neemt Verbist afscheid. Naast de kritische bedenkingen heeft hij ook woorden van lof. 'Ondanks alle problemen draait het OCMW in Zaventem zeer goed. We hebben alle mogelijke diensten, het rustoord is een modern complex en ik heb steeds proberen te werken in een sfeer van consensus. De samenwerking tussen de OCMW-ploeg en het gemeentebestuur is altijd vlot verlopen. Ik ben een tevreden man, alleen maakt het huidig asielbeleid het werken heel moeilijk.'

Gunther Ritsmans

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

VAN ASSE TOT ZAVENTEM

HOEILAART

De Notenboom brengt mensen samen

Micheline Baetens

Sinds een tijdje zet Micheline Baetens uit Hoeilaart zich met 'De Notenboom' in

voor de integratie van mensen met een lichamelijke handicap. Het gaat om een vereniging die valide en mindervalide mensen wil samenbrengen. 'Uit mijn ervaringen als vrijwilligster heb ik geleerd dat mindervaliden heel snel geïsoleerd geraken. Het is hoog tijd dat mensen met een handicap meer aandacht krijgen', aldus Micheline Baetens. Volgens haar denken de meeste mensen nog te vaak dat gehandicapten dom zijn. 'Het feit dat iemand bij-

voorbeeld door omstandigheden in een rolstoel zit betekent niet per se dat hij of zij niet zelfstandig kan denken', zegt Micheline Baetens. Met 'De Notenboom' wil ze in de toekomst allerhande sociale en culturele activiteiten organiseren waarbij toegankelijkheid centraal staat. Maar de vereniging wil zich niet beperken tot rolstoelgebruikers. 'Ook mensen die bijvoorbeeld kankerpatiënt zijn, zijn welkom. Iedereen van over heel Vlaanderen die

denkt dat hij bij ons iets kan vinden waar hij behoefte aan heeft, wordt met open armen ontvangen. Want het is pas als we met een grote groep mensen verenigd zijn, dat we inspraak kunnen krijgen'. Voor meer info kunt u bellen naar 02/657 51 50.

TD

KRAAINEM

Kraaiennestje met 28 kleintjes

De eerste Kraainemse crèche, met de wel erg toepasselijke naam 't Kraaiennestje', heeft haar deuren geopend. Er kunnen voortaan 28 kinderen terecht voor dagelijkse opvang. 'Tot nog toe waren er voor ouders in Kraainem alleen een paar onthaalmoeders. Omdat de vraag naar kinderopvang tegenwoordig zo groot is, zijn we met een aantal Vlaamse mandatarissen in de gemeente op zoek gegaan naar een oplossing en dat is ons Kraaiennestje geworden', zegt Ria Platel, trotse voorzitter van de vzw 't Kraaiennestje. De crèche is bovendien

ideaal gelegen, vlak naast de Nederlandstalige gemeenteschool in Kraainem. De gemeente verleende daartoe recht van opstal. In ruil daarvoor moet één derde van de kinderen die opgevangen worden Franstalig zijn. 'Gezien de situatie in Kraainem is dat niet echt een probleem', aldus Ria Platel. 'Momenteel is de helft van de kinderen Nederlandstalig en de helft Franstalig. Maar aan alle ouders wordt van bij het begin duidelijk gemaakt dat de voertaal in 't Kraaiennestje het Nederlands is en daar heeft niemand een probleem mee'.

TD

PHOTO: J. VAN DER VLIET

OVERIJSE

Eeuw in prentkaartenboek

Zeventien jaar nadat hij een eerste prentkaartenboek over zijn gemeente uitgaf, is Overijse naar Francis Stroobants er met de hulp van vrienden-verzamelaars in geslaagd meer dan vierduizend prentkaarten over zijn gemeente bijeen te brengen. Die bundelde hij in zijn tweede prentkaartenboek 'Overijse in de twintigste eeuw in prentkaarten'. Dat verzamelboek verschijnt in maart of april. Prentkaarten hebben hun eigen geschiedenis. Vroeger vond je ze bij elke kruide-nier en sommige dorpen hadden zelfs hun eigen uitgevers. Vandaag zijn ze een zeldzaamheid geworden. Amper een paar keer per jaar wordt er nog eentje uitgegeven. De oudste

prentkaart in het verzamelwerk van Stroobants dateert van 1900, de jongste van 2000. De veranderingen van de voorbije jaren in de verschillende

gehuchten van Overijse zijn zo af te lezen van de verschillende prentkaarten. Daarnaast komen een aantal thema's aan bod, zoals de druivenfeesten door de decennia heen, de toeristische topper die het Meer van Overijse-Genval ooit was, de Terhulpse Cornichewijk enzomeer. Naast de prentkaarten werden ook een aantal fotokaarten opgenomen. Die geven bijvoorbeeld een beeld van het afscheid van de Canadezen in Overijse, de eeuwfeeststoet en van heel wat mooie hoekjes van Overijse. 'Overijse in de twintigste eeuw in prentkaarten' kan worden besteld bij samensteller Francis Stroobants, tel 02/305 90 53.

WF

Gratis bus naar speelplein

In Vilvoorde komt er deze zomer een gratis bus naar de populaire speelpleinen. Bedoeling is dat ook minder mobiele kinderen naar de Vilvoordse speelpleinen kunnen. De gratis bus komt er naar aanleiding van de vraag van kansarme en alleenstaande ouders die het moeilijk hebben om hun kinderen ter plaatse te brengen. In vergelijking met vijf jaar geleden is het aantal kinderen dat naar de speelpleinen komt, meer dan verdubbeld en dus werd de nood zeer hoog. Een aantal monitoren ging tot nog toe vrijwillig die kinderen ophalen, maar

FOTO: PATRICK DE SPEELPLEINDE

nu komt er vanaf de zomervakantie met de gratis bus een oplossing voor het probleem. De gratis bus naar de speelpleinen zal de gemeente zo'n 300.000 frank kosten en is één van de

nieuwe elementen uit het jeugdjaarplan dat door het schepencollege van de nieuwe meerderheid in Vilvoorde werd goedgekeurd. Ook voor het uit-

wisselingsproject van de Vilvoordse speelpleinen, dat vorig jaar de eerste keer op poten werd gezet met Portugal, is er opnieuw geld uitgetrokken. **TD**

DILBEEK

Neen zeggen kun je leren

In acht Dilbeekse scholen krijgen de leerlingen van het zesde leerjaar dit jaar regelmatig een agent over de vloer. Niet om hen te bekeuren, maar wel voor een MEGA-les. MEGA staat voor Mijn Eigen Goede Antwoord en is de naam van een pilootproject dat draait om preventie, veiligheid en kinderen leren neen zeggen tegen verlokkingen. 'Het project komt uit Amerika en heeft als bedoeling kinderen tussen 10 en 12 jaar te waarschuwen voor de gevaren van genotsmiddelen als drugs, alcohol, roken en gokken', legt wachtmeester en MEGA-agent David De Freyne uit. Samen met twee collega's geeft hij de leerlingen van het zesde jaar tips over vei-

ligheid en leert hen hoe ze in bepaalde situaties neen moeten zeggen tegen verlokkingen. Ook vragen als 'wat doe je als je alleen thuis bent en er belt iemand aan die je niet kent' of 'hoe reageer ik als er brand uitbreekt' komen aan bod. 'De respons van de leerlingen is groot. Heel wat kinderen tussen 10 en 12 stellen zich een massa vragen bij bijvoorbeeld drugs en alcohol', zegt David De Freyne. Elk kind krijgt ook een MEGA-pasje van de agent. 'Het gaat om een soort identiteitskaart waar een aantal nuttige telefoonnummers op staan. Bedoeling is dat dit pasje ingeburgerd geraakt en dat de mensen van Dilbeek het leren kennen', aldus David De Freyne. **TD**

KEIZERINNEN IN TERVUREN

Pauvre Charlotte, dat waren de laatste woorden van keizer Maximiliaan van Mexico, toen hij op 19 juni 1867 te Queretaro in Mexico werd gefusilleerd. Charlotte, dat was zijn echtgenote, de dochter van koning Leopold I en zuster van koning Leopold II. Een jaar daarvoor, in juli 1866 was Charlotte naar Europa teruggekeerd om er steun te komen zoeken voor haar echtgenoot, zonder veel succes evenwel. Zij trok zich ontmoedigd terug in het familieslot Miramar nabij Triëste in Italië. Daar begon zij de eerste tekenen van geestesstoornis te vertonen. Haar broer, koning Leopold II, en zijn echtgenote Marie-Henriëtte haalden de ongelukkige keizerin tegen de wil van haar schoonfamilie naar België. Ze werd ondergebracht in het kasteel van Tervuren, het toenmalige Paviljoen van de Prins van Oranje op de plaats van het huidige Koloniënpaleis (in de volksmond 'de Laiterie'). Charlotte zou 12 jaar lang te Tervuren blijven wonen. Pas op 12 januari 1868 vertelden haar biechtvader en de koningin haar het tragische nieuws van de rechtstelling van haar echtgenoot. Vanaf dat ogenblik wou ze het liefst van al alleen zijn. Heel uitzonderlijk liet ze toch eens iemand bij zich toe. Zo hield keizerin Elisabeth van Oostenrijk (beter bekend onder de naam Sissi) op doorreis naar Frankrijk in 1875 halt in Tervuren. Elisabeth (1837-1898) was de schoonzuster van Charlotte; haar man, keizer Franz-Jozef, was de oudere broer van Maximiliaan.

Aan de tragiek van Charlotte kwam geen einde. In de nacht van 3 op 4 maart 1879 brandde het kasteel van Tervuren helemaal af. De keizerin kon slechts op het nippertje uit de vlammenzee worden gered. Charlotte werd overgebracht naar het kasteel van Bouchout (Meise), waar ze in dezelfde deerniswekkende toestand nog tot in 1927 zou leven. Ze was 87 jaar toen ze stierf.

Maurits Wynants

TERVUREN EN OMSTREKEN

Feestelijk fietsen

In Tervuren en dertien andere gemeenten van het Dijleland werd afgelopen jaar een toeristisch fietspadennetwerk aangelegd. Het is voorzien van infoborden, bewegwijzering, zitbanken, enzovoort. Een aangepaste fietskaart en een toeristisch boekje over het Dijleland maken u helemaal wegwijs. Op zaterdag 24 maart a.s. wordt dit netwerk feestelijk ingehuldigd. Vanuit Tervuren en een aantal andere gemeenten kunnen fietsers de nieuwe paden verkennen

en op een centrale plaats bijeenkomen om dit te vieren. Wie vanuit Tervuren vertrekt, wordt tussen 10 en 14 uur verwacht aan het VVV-kantoor in Tervuren, Markt 7. Inschrijven hoeft niet. De deelname is gratis en de fietskaart met toeristisch Dijlelandboekje wordt op die dag verkocht voor 150 in plaats van 220 frank.

Voor meer info: VVV-kantoor, Markt 7, 3080 Tervuren, tel. 02/769 20 81.

Jean-Luc Dehaene van de Brusselse Wetstraat naar de Vilvoordse Met 'Deze stap was niet in mijn carrièreplanning ingeschreven'

Na een lange en succesrijke carrière in de nationale politiek en op de internationale politieke scène heeft Jean-Luc Dehaene zijn intrek genomen in het stadhuis van Vilvoorde. Rond geen enkele bestuursvorming was na de voorbije gemeenteraadsverkiezingen meer commotie dan in deze stad die maar moeizaam haar grauw industrieel verleden aflegt. Aan het hoofd van een onuitgegeven 'gedoogcoalitie' zal de nieuwe burgemeester alle zeilen moeten bijzetten om de tumultueuze start te doen vergeten.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

ingeschreven'

kan worden opgelost. Het is verkeerd neerbuigend te kijken naar de inzet van de lokale mandatarissen. En verder vind ik het een hele uitdaging de politiek vanuit een andere invalshoek te bekijken. Ik zal dus lokaal moeten toepassen wat ik zelf nationaal mee op poten heb gezet. Op gemeentelijk vlak heb je met heel concrete dossiers te maken.

Uw voorganger Willy Cortois meent te weten dat u niet in het hart van de Vilvoordenaar zou leven?

JD Men kan me wellicht veel verwijten, maar absoluut niet dat ik politiek voer vanuit een machtsdenken. Als voorzitter van de plaatselijke afdeling heb

8 *Waarom ambieerde u na topfuncties in de nationale politiek nog het burgemeesterschap van een middelgrote Vlaamse stad?*

Jean-Luc Dehaene De eerste en belangrijkste reden is ongetwijfeld mijn nauwe betrokkenheid bij het reilen en het zeilen van de CVP in deze stad. Als voorzitter van de plaatselijke afdeling hield ik voeling met het stedelijk bestuur waar mijn partij al sinds 1958 in de coalitie zetelt en sinds 1976 de grootste partij is. Na de nationale verkiezingen van juni 1999 bleek de CVP van traditioneel grootste partij in het kanton, weggeleden te zijn naar de derde plaats. De partij vroeg me toen de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen aan te voeren om een verdere afkalving tegen te gaan. Ik vond het niet netjes die mensen met wie ik al 30 jaar goed samenwerkte, in de steek te laten. Het weze duidelijk dat ik zulks niet nodig had en dat deze stap ook niet in mijn carrièreplanning was ingeschreven. Toch stemde ik toe. Dat was misschien nog een beetje het scoutje in mij. Maar van het moment dat ik me engageerde, wilde ik het volledig en onvoorwaardelijk doen. Anderzijds heb ik altijd positief gestaan tegenover nationale politici die zich ook plaatselijk engageerden. Ik ga ervan uit dat de zogeheten kloof tussen de burger en de politiek bij voorrang via hen

ik er een punt van gemaakt regelmatig alle wijken van de stad te bezoeken en tijdens hoorzittingen te luisteren naar wat de mensen op het hart ligt. Daar heb ik de echte prioriteiten van de inwoners ontdekt, of het nu gaat om het huisvuil, de hondenpoep of te snel rijden in woonbuurten. Ik ben absoluut niet wereldvreemd.

Architect van de verankering

De coalitievorming (CVP, SP en Agaley) liep niet van een leien dakje en de verwijten over bedrog van de kiezer waren niet van de lucht.

JD (fel blazend en snuivend) Wat hier is gebeurd, kon ik best missen. Toch moet u het allemaal in zijn juiste context plaatsen en niet vanuit abstracte criteria beoordelen of met een nationale bril. Het klimaat tussen de partijen die gedurende drie legislaturen coalitie vormden (CVP en VLD), was de jongste twee jaar al enorm verzuurd en daar zat mijn voorganger voor veel tussen. De CVP-schepenen voelden er niets voor nog eens zes jaar onder dezelfde leiding voort te doen. De avond van de verkiezingen realiseerde ik me meteen in welke moeilijke positie we verzeild waren geraakt. Theoretisch zag het ernaar uit dat er geen ander alternatief was dan verdere samenwerking met de VLD. Toen we samenkamen was het duidelijk dat de VLD die zogenaamde onontkoombaarheid wilde aangrijpen om ons het werken onmogelijk te maken. Het kwam erop aan snel uit dit soort impasse te geraken. Andere partijen hebben geprobeerd valstrikken te spannen; pogingen die vanuit de VLD 'con amore' werden bekeken. Nadien is de toenadering van de twee FDF'ers gekomen. Daarbij heb ik heel veel begrip voor de reacties, vooral van hen die de situatie in Vilvoorde niet kennen. De meeste reacties waren duidelijk georkestreerd van buiten uit. Wat we gedaan hebben, is niet evident. Voor een goed begrip wil ik hier nogmaals duidelijk stellen dat ik nooit met het FDF heb onderhandeld. De gesprekken kwamen er pas nadat de twee verkozenen op de FDF-lijst

De la rue de la Loi à Vilvorde

Après une carrière aussi longue que riche de succès en politiques nationale et internationale, Jean-Luc Dehaene a fait son entrée à l'hôtel de ville de Vilvorde. Pourquoi, après avoir exercé plusieurs fonctions de haut niveau, vouloir devenir bourgmestre d'une bourgade flamande de moyenne importance? 'La principale raison est mon étroite implication dans les destinées du CVP dans cette ville. J'ai toujours eu un jugement très positif sur les politiciens nationaux qui s'engageaient également au niveau local. C'est une erreur de regarder de haut les mandataires locaux. De surcroît, je vois dans le fait de considérer la politique d'un point de vue tout à fait autre un défi non négligeable', déclare Jean-Luc Dehaene.

uit de partij waren gestapt uit onvrede met de richtlijnen van hun voorzitter Maingain. In de afspraken die we uiteindelijk hebben gemaakt, staat uitdrukkelijk dat ze het Vlaams karakter van Vilvoorde aanvaarden. Voor mij was dat een *conditio sine qua non* voor elke samenwerking. Als ik nu zes jaar kan bewijzen dat ze consequent met ons meewerken en op geen enkel ogenblik het Vlaams karakter van de stad in vraag stellen, dan durf ik beweren dat ik de Vlaamse zaak in de rand nog een dienst heb bewezen. (groot gebaar)

'Het is verkeerd om neerbuigend te kijken naar de inzet van lokale mandatarissen'

Dreigt u niet de gijzelaar te worden van die twee FDF-overlopers?

JD Ik heb geenszins het gevoel gegijzeld te worden. Ik blijf consequent met mezelf. Tussen 1980 en 2000 heb ik, samen met Herman Van Rompuy, het meest gedaan voor de Vlaamse verankering van de rand. We hebben de gemeenten van de rand onder de voogdij van de Vlaamse regering gebracht. We hebben de provincie Vlaams-Brabant op de rails gezet. Dit zijn de fundamentele waarborgen voor het Vlaams karakter van de rand. Wat nu in Vilvoorde is gebeurd, sluit daarbij aan.

Een band die niet hoefde

Kunnen we uit die opmerking besluiten dat u opgetogen bent over het pas bereikte Lambertmont-bis akkoord?

JD Voor de rand is Lambertmont-bis de laatste stap, in die zin dat de gemeentewet voortaan een Vlaamse bevoegdheid is. Dat hadden we al in het Sint-Michielsakkoord ingeschreven maar het werd, jammer genoeg, niet uitgevoerd wegens later verzet van de PSC nadat de partij van voorzitter had gewisseld. Wat nu te betreuren valt is, dat men nog maar eens de band heeft gemaakt met de Vlaamse Brusselaars alhoewel de situatie daar totaal verschillend is.

U neemt dus afstand van Erik Van Rompuy die spreekt over een 'historische koehandel'.

JD Men heeft opnieuw toegelaten -en in die zin is het wel een koehandel- die band met de Vlaamse Brusselaars te maken. De koehandel zit hem hierin dat, om de ongegronde eisen van de Franstaligen in de rand af te wijzen, men aan Vlaamse zijde heeft afgezien van de rechtmatige vraag naar een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel. Die band had op de dag van vandaag geen enkele zin meer. Men riskeert met de regionalisering van de gemeentewet de Vlaamse Brusselaars in de kou te laten.

De burgemeesters van de zes facilitéitengemeenten hebben al aangekondigd dat ze zich tegen het akkoord zullen verzetten. Geloofd u dat ze nog veel kans maken?

JD Hun verzet tegen de omzendbrief Peeters heeft ook niet veel zoden aan de dijk gebracht en ik geloof dat hun invloed

heb alle begrip voor de klassieke reacties, die vaak emotioneel zijn, maar ik hoop dat men binnen zes jaar de moed heeft objectief te evalueren wat hier werkelijk is gebeurd.

relatief beperkt is. Ik denk niet dat de Franstalige partijen bereid zijn grote crisissen uit te lokken voor hen. Voor de regering dreigt er een probleem omdat ze haar speciale meerderheid moet gaan zoeken bij het FDF en de Volksunie.

Voor het Vlaams karakter van de rand is Lambertmont-bis dus een goed akkoord?

JD Het is alleszins een bijkomende stap om de rand integraal in Vlaanderen te verankeren. Er moet nog één stap komen, nl. de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor de Kamerverkiezingen. Die splitsing moet gepaard gaan met garanties voor de Vlamingen in Brussel die we niet aan hun lot mogen overlaten.

Een ziekenhuis voor Vilvoorde

Een belangrijke reden om de vorige coalitie op te breken was het klaarblijkelijk onvermogen om de fusie te realiseren tussen de katholieke Sint-Jozefkliniek en het OCMW-ziekenhuis van Helmont. De tegenstelling tussen katholieken en vrijzinnigen zou daarin een grote rol spelen. Klopt die analyse?

JD Een van de dingen die me de jongste jaren heeft verwonderd is een benadering vanuit de vrijzinnigheid, verwoord door de vorige burgemeester, waardoor een operatie die hij vanuit zijn liberale principes honderd procent had moeten ondersteunen, blijkbaar een heel moeilijke operatie werd. Die houding heeft inderdaad mee het klimaat verzuurd. Ondertussen dringt zich de feitelijke vaststelling op dat we jaarlijks 100 tot 150 miljoen fr. in de bodemloze put van het deficit van een ziekenhuis moeten storten.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Een fusie zou die bodemloze put voor de toekomst kunnen dempen en bovendien de garantie bieden dat de stad over tien jaar nog een eigen ziekenhuis heeft dat beantwoordt aan de normen. De fusie had al drie jaar achter de rug moeten zijn en zou ons enkele aderlatingen in ons budget hebben bespaard. We gaan die fusie nu proberen te realiseren. Ik heb vastgesteld

dat mijn nieuwe gesprekspartners wat dat betreft vanuit de gezondheidszorg redeneren en niet vanuit een voorbijgestreefde verzuilingsreflex waar geen kat nog rekening mee houdt.

Kortom, de fusie komt er?

JD Het is heel eenvoudig: ofwel komt er een fusie, ofwel heeft Vilvoorde straks geen ziekenhuis meer.

Johan Cuppens, Henry Coenjaarts

'Moeten jeugdboeken altijd over incest gaan? Over het verwerken van de dood? Over mishandeling? Over drugs? Het is heel goed dat zo'n boeken bestaan, maar moeten het er echt zoveel zijn?', zo vraagt Jessy Marijn, alias Josine Declercq-Ghekie-re, zich af. Ze schrijft zelf ook boeken voor 'de jeugd' en woont al meer dan dertig jaar in Kraainem.

JM Mijn eerste boek, 'Het begon met een muts', kwam er door een klein artikelje in de krant waarin werd aangekondigd dat de provincie West-Vlaanderen een prijs uitloofde voor een kinderverhaal. Ik dacht, dat lijkt me wel wat, ik probeer het gewoon. Ik was veel thuis omwille van mijn zes kinderen, dus ik had de tijd wel. Ik begon eraan, diende het verhaal in en ik won zowaar de prijs. Meteen daarna vroeg de Standaard Uitgeverij of ze het mochten uitgeven. Zo is het allemaal begonnen, maar een veelschrijver ben ik nooit geweest. Ik doe telkens vier tot zes jaar over een boek, het gaat ontzettend langzaam. Schrijven is voor mij eerder een hobby, het is iets wat ik doe als 'alles gedaan is'. Ik kan trouwens ook niet zo lang stilzitten, na drie kwartier aan de pc moet ik iets anders gaan doen. Ik heb ooit in een interview met Marnix Gijsen gelezen dat die schreef van 9 tot 12 uur, daarna wat ging wandelen en dan weer heel de middag aan het schrijven ging. De man heeft dan ook een indrukwekkend oeuvre nagelaten, maar zo'n manier van leven zou niets voor mij zijn.

Van huiswerk naar historie

JM De uitgever vraagt wel eens waarom ik niet méér schrijf. Volgens hem is het helemaal fout om maar om de vier jaar met een boek te komen, omdat je dan telkens met een nieuwe generatie kinderen te maken krijgt die je nog moeten leren kennen. Niets

FOTO: PATRICK DE SCHOENAELE

**Jeugdauteur
Jessy Marijn**

'Het verdriet van de wereld hoort niet echt thuis in elk jeugdboek'

aan te doen! Het is ook zo dat ik vaak historische boeken schrijf waar veel opzoekwerk voor nodig is, dus niet het soort boeken dat je snel snel schrijft. Vroeger had ik een hekel aan geschiedenis, ik vond het een vreselijk vak, maar nu hou ik er echt van. Het idee voor het eerste 'historische' boek 'De weg liep over de bergen', is gegroeid toen ik een van de kinderen hielp met huiswerk. Het ging over Rome, een heel interessant tijdperk en zo kwam ik op Tiberius Gracchus, een voorname Romein die het opnam voor de armen. Hoe meer ik over die periode te weten kwam, hoe interessanter het werd en hoe liever ik verder ging met grasduinen in de geschiedenis. Een andere reden voor het schrijven van historische romans is dat ik niet goed ben in ver-zinnen. Uit het niets kan ik niets halen, ik heb een soort basis nodig en in de geschiedenis tref je verhalen en materiaal in overvloed aan. Ik vind het prettig werken vanuit die achtergrond en voor mij heel interessant.

Van Rome ging het naar Vlaanderen met 'Vogels voor de kat' -een boek over kinderarbeid- en naar de Hugenoten met 'Het verbroken zegel'. Dat laatste

boek sloeg minder goed aan in de scholen, vermoedelijk omdat ik het in dat boek opneem voor de protestanten. Ik vond dat zij de verdrukten waren, maar onze scholen kiezen doorgaans de kant van de katholieken.

Boodschappen doe je in de winkel

JM Nee, het is niet mijn bedoeling om kinderen met historische thema's rond de oren te slaan, of om bij hen meer interesse te kweken voor geschiedenis, verre van zelfs. Toen men ooit aan Annie MG Schmidt vroeg welke boodschap ze wilde meegeven in haar boeken, antwoordde die vlakaf: 'boodschappen geef ik niet, boodschappen doe je in de winkel'. Prachtig, die humor! Ik wil zeker niet belerend zijn, ik schrijf omdat ik dat graag doe en omdat een onderwerp me interesseert. Ik ben wel tegen onrecht, maar daarmee wil ik niet zeggen dat iedereen onrecht moet gaan bestrijden.

Ze vragen mij trouwens regelmatig waarom dat thema vaak in mijn boeken opduikt, maar een precieze verklaring daarvoor heb ik niet. Misschien komt het wel door wat ik als kind allemaal heb gezien thuis? Mijn vader was zowat de dokter van de armen in Roeselare waar in die tijd -voor de oorlog- veel werkloosheid en armoede was. Er waren heel wat straten en zelfs wijken waar mijn vader gewoon geen geld voor een behandeling durfde vragen aan de mensen. Het zou best kunnen dat mijn gevoeligheid voor onrecht te maken heeft met die herinneringen uit mijn jeugd.

Na de humaniora wilde ik aardrijkskunde gaan studeren, maar daar moest je goed wiskunde voor kennen en dat was bij mij niet het geval. Uiteindelijk werd het psychologie aan de universiteit van Leuven. Het leunt aan bij de geneeskunde, maar zelf dokter worden daar had ik geen zin in. Ik had als kind gezien wat dat allemaal met zich meebrengt: mijn vader was nooit thuis,

zelfs in de weekends niet, omdat er toen nog geen sprake was van wacht-diensten. Mijn moeder, die zelf verpleegster was, zorgde ervoor dat de rekeningen werden gemaakt want anders zou er waarschijnlijk helemaal niets zijn binnengekomen en daarnaast deed ze voor mijn vader nog een hoop werk achter de schermen. Zij was een Nederlandse en daardoor heb ik als kind de Nederlandse literatuur beter leren kennen dan de Vlaamse, want ze bracht heel veel boeken mee uit Nederland. Je hoort tegenwoordig vaak zeggen dat kinderen niet genoeg lezen. Ik spreek dat niet tegen, maar ik vraag me toch af of dat niet komt omdat er geen boeken in huis zijn en omdat ze niemand om zich heen zien lezen.

Harry Potter, hoera

JM Ik blijf de jeugdliteratuur volgen, al is er sinds ik zelf ben beginnen schrijven heel wat veranderd. De televisie is dominant aanwezig en die brengt kant-en-klaar amusement waar kinderen geen moeite voor hoeven te doen. En boeken, tja, die moeten makkelijk zijn en de mijne zijn dat niet. Het zij zo. Ik voel me niet geroepen om tegen de stroom in te roeien, maar waar ik wel moeite mee heb zijn al die probleemboeken die tegenwoordig verschijnen. In de recensies die ik onder ogen krijg, gaat het altijd over incest, gescheiden ouders, het verwerken van de dood, drugs, criminaliteit enzovoort. Zo'n boeken moeten er natuurlijk zijn voor kinderen die iets dergelijks meemaakten, maar moeten het er echt zoveel zijn? Boeken die niet over dat soort zaken gaan worden niet eens meer of nog maar zelden besproken, alsof ze niet de moeite waard zijn of omdat ze niet zouden beantwoorden aan wat de jeugd wil. Een bewijs van het tegendeel zijn de Harry Potter verhalen van de Engelse auteur J.K. Rowling. Daar zit geen enkel psychologisch of maatschappelijk probleem in, het is avontuur om het avontuur én die boeken hebben wereldwijd enorm veel succes. Hoe dat komt? Kinderen worden tegenwoordig al vaak genoeg met problemen geconfronteerd zonder het te willen en vinden het gewoon heerlijk om meegesleurd te worden in een wereld waar alles kan. In de Nederlandse jeugdliteratuur overweegt die lichtere toon ook; ze is kindvriendelijker en is dat trouwens altijd

geweest. Wij Vlamingen waren altijd wat belerend en een tikje ouderwets, maar inmiddels zijn we er wel op vooruitgegaan en worden er ook hier mooie dingen geschreven.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

‘Er wordt vaak geklaagd dat kinderen niet genoeg lezen, maar dat komt misschien omdat er geen boeken in huis zijn en omdat ze niemand om zich heen zien lezen’

Ik heb overigens echt te doen met de jeugd van tegenwoordig. Kinderen worden almaar vroeger in een keurslijf gedwongen. Ze worden 's morgens vroeg op de bus gezet of met de auto naar school gebracht. Als ze 's avonds thuis komen moeten ze ook nog eens huiswerk maken. Lekker ravotten of op de straat spelen is er niet meer bij,

want de straat wordt onveilig gemaakt door auto's. In kleine dorpen zal het wel iets beter zijn, tenminste als er geen drukke steenweg doorheen loopt. België is behoorlijk kind-onvriendelijk aan het worden en dat vind ik heel erg.

Het andere eind van de wereld

JM In 1964 zijn we verhuisd. We hebben eerst vier jaar in de Tervurenlaan gewoond tot we in '68 een huis bouwden in Kraainem. Ik kende Brussel helemaal niet, dat was voor mij zoiets als het andere eind van de wereld. Als je in West-Vlaanderen woont is dat zo, tenminste in die tijd toch. Ik dacht dat Kraainem een Vlaamse gemeente was, maar inmiddels weet ik wel beter. Echte problemen om me aan te passen heb ik in het begin niet gehad, maar dat had ook veel te maken met de omstandigheden. Het zesde kind was op komst en daardoor was ik veel thuis, uitgaan was er niet bij. Maar eigenlijk heb ik me hier nooit echt thuis gevoeld. Als we terugkomen uit vakantie heb ik bijvoorbeeld nooit het gevoel van 'ik ga naar huis'. Ik denk dat dat komt omdat de meeste mensen hier Frans spreken; ik heb met mijn burens nog nooit een woord Nederlands kunnen wisselen. Ik heb hier ook nooit een hechte 'kindergemeenschap' meegemaakt. Toen mijn kinderen nog naar school gingen zaten ze in de klas met kinderen die met bussen kwamen van Erps-Kwerps, Duisburg, Tervuren, en die vertrokken weer naar ginder als de school uit was. De Franstalige kinderen vonden elkaar natuurlijk wel, omdat die hier woonden én naar school gingen.

Ik houd wel van mijn huis en mijn tuin, de ligging hier in Kraainem is ideaal en je vindt er alles wat je nodig hebt.

Geneviève Ostyn

Jugendautorin Jessy Marijn

Jessy Marijn wurde eher zufällig Jugendautorin, anlässlich eines Preises, der ausgeschrieben wurde und den sie dann auch prompt gewann. Seitdem veröffentlicht sie alle vier bis fünf Jahre ein Buch.

‘Schreiben ist für mich ein Hobby. Das tue ich, wenn alles andere getan ist, und außerdem kann ich nicht lange stillsitzen! Es ist auch so, dass ich oft historische Bücher schreibe, für die eine Menge Recherchearbeit nötig ist’, so Jessy Marijn. ‘Es wird oft darüber geklagt, dass Kinder nicht genug lesen, aber der Grund ist einfach, dass keine Bücher im Hause sind und dass sie niemanden in ihrer Umgebung lesen sehen. Außerdem frage ich mich, ob alle Jugendbücher von Inzest, Drogen, Tod oder Misshandlung handeln müssen. Es ist schon sehr gut, dass es solche Bücher gibt, aber müssen es wirklich so viele sein?’

Drogenbos en zijn oven, de laatste ronde

FOTO: PATRICK DE SPIEGELMERE

schappij voor afvalrecuperatie (VLAR), de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij OVAM, de intercommunales Interleuven en Haviland en het bedrijf Watco in Vlabraver. Die partners verwachtten niet meer of niet minder dat Drogenbos een snelle oplossing zou bieden voor het Vlaams-Brabantse afvalprobleem.

Optimisme was troef. 'Als de oven in Drogenbos in 2001 klaar zal zijn, is hij veruit de zuiverste roosteroven in Europa', voorspelde toenmalig provinciaal gedeputeerde en voorzitter van Vlabraver Cyrille Van Mellaert in 1998.

Juridische obstakels

In 1997 zette het provinciebestuur van Vlaams-Brabant het licht op groen voor de bouw van deze verbrandingsoven met een verwerkingscapaciteit van 200.000 ton afval. Inderhaast opgerichte Actiecomités en milieuverenigingen protesteerden heftig, maar spijs 50.000 bezwaarschriften leverde toenmalig Vlaams minister van Milieu Theo Kelchtermans (CVP) in 1997 de vereiste milieuvergunning af. De bouwvergunning volgde. Zowel tegen de milieuvergunning als tegen de bouwvergunning werd door de tegenstanders van de verbrandingsoven beroep aangetekend, niet zonder succes. In september '99 vernietigde de Raad van State de bouwvergunning, waardoor volgens een aantal juristen ook de daaraan gekoppelde milieuvergunning ongeldig werd. In maart 2000 bevestigde een Brusselse rechtbank dat Vlabraver niet mocht beginnen met de bouw en exploitatie van de oven.

Na zeven jaar verwoede strijd en bijna een half miljard frank aan voorbereidingskosten lijkt het doek te vallen over de geplande afvalverbrandingsoven in Drogenbos. Het Hof van Beroep in Brussel vernietigde in januari de milieuvergunning waardoor ook de bouwvergunning voorlopig waardeloos wordt.

De geplande verbrandingsoven in Drogenbos stootte van in het begin op zoveel bezwaren van omwonenden en naburige gemeenten dat het project al snel ontaardde in een juridisch kluwen waarin alleen specialisten hun weg vonden. Het begon allemaal in het midden van de jaren '90 toen Vlaams-Brabant een oplossing zocht voor de verwerking van zijn groeiende afvalberg. Er werd toen een coöperatieve vennootschap -Vlabraver- opgericht die als bouw- en exploitatiemaatschappij zou gaan fungeren voor een nieuw te bouwen verbrandingsoven in Drogenbos. Naast de provincie Vlaams-Brabant participeerden ook de Vlaamse maat-

Regering buiten spel

Vlabraver diende daarop een aanvraag in voor een nieuwe bouwvergunning. Die bouwvergunning werd tot verrassing van menigeen in november van vorig jaar toegekend door een hoge ambtenaar van de Vlaamse administratie en met de zegen van Vlaams minister van Ruimtelijke Ordening Dirk Van Mechelen (VLD).

Met name Vlaams minister van Leefmilieu Vera Dua (Agalev) had nogal wat bedenkingen bij deze gang van zaken waarin de Vlaamse regering niet werd gekend. Zij oordeelde dat de oorspronkelijke milieuvergunning uit 1997 in de loop van de juridische procedure vervallen was en dus niet meer zomaar opnieuw kon worden gekoppeld aan de verkregen bouwvergunning. Het Brusselse Hof van Beroep volgde eind januari die visie. Kort en goed komt dit hierop neer dat Vlabraver nu voor een nieuwe milieuvergunning bij minister Dua zal moeten aankloppen. Omdat die een andere visie heeft op het oplossen van de afvalproblematiek, is het weinig waarschijnlijk dat zij een milieuvergunning zal willen afleveren. Desalniettemin besliste Vlabraver om in cassatie te gaan tegen de vernietiging van de milieuvergunning. Afgevaardigd bestuurder Jan Anthoons van de intercommunale Haviland vindt het niet verantwoord om de handdoek in de ring te gooien, aangezien Vlabraver al vele honderden miljoenen in het ovenossier investeerde. Hij staat bovendien op het standpunt dat Vlabraver handelde in opdracht van de Vlaamse regering en dat het niet opgaat dat een minister dat engagement verbreekt.

The final round for Drogenbos and its incineration plant

After seven years of bitter opposition and half a billion francs spent on preparatory work, it looks like the curtain has finally fallen on the planned waste incineration plant in Drogenbos. In January, the Brussels Court of Appeal nullified the project's environmental permit, which in turn invalidates - provisionally, at least - the building permit.

Is this really the end? A look back and an overview of the current situation.

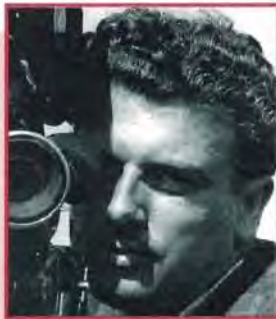
VAN 5/3 TOT 4/4

RANDUIT

A G E N D A

Prachtige portretten

Bert Van Bork studeerde schilderkunst en grafiek in Berlijn, Dresden en Leipzig en woont sinds 1954 in de buurt van Chicago waar hij een carrière begon als schilder, graficus en filmmaker. Later werkt hij ook mee aan kunstboeken en documentaire films over hedendaagse kunstenaars.

Op de tentoonstelling 'Kunstenaarsportretten', ziet u portretten van Bert Van Bork van zeven kunstenaars waaronder Otto Dix en Oskar

Kokoschka. De bijzondere waarde van de tentoonstelling schuilt er in dat zowel het werk van bekende kunstenaars als de kunstenaars zelf toegankelijk gemaakt worden.

CC Den Blank, van 20 maart tot 16 april. Open van maandag tot vrijdag van 11 tot 17 uur en van 19 tot 22 uur, dinsdag tot en met zaterdag van 11 tot 22 uur en op zondag van 11 tot 18 uur.

De kuise Suzanna van Brabant

De legende van Geneveva van Brabant is tot ver over de grenzen bekend. In Vlaanderen, Frankrijk en Duitsland werd ze eeuwenlang bewonderd om haar voorbeeldige huwelijksrouw en zelfs vergeleken met de kuise Suzanna. Toen Geneveva's echtgenoot Siegfried aan een kruistocht deelnam, kreeg zij oneerbare voorstellen van haar hofmeester Golo. Hoewel zij hem afwees werd ze toch beschuldigd van overspel. Haar man voelde zich beledigd. Bij zijn terugkomst gaf hij zijn lakeien het bevel om haar pasgeboren zoontje te laten verdrinken. Een dienaar bracht de moeder en het kind echter naar het Ardense woud. Daar konden ze zes jaar lang overleven omdat ze door een hert werden gevoed. De ongelukkige Siegfried ontdekte hen tijdens een jachttuitstap en toonde meteen berouw.

Theater Taptoe laat deze miraculeuze geschiedenis herleven in een poppenspel. De regie is in handen van Massimo Schuster. De acteurs verbergen zich niet de hele tijd. Ze suggereren dat ze deel uitmaken van een 19de eeuwse Gentse familie. Huisbutler Adelin heeft de klassieke poppenkast met de gordijntjes en de decorpaneeltjes in elkaar getimmerd. Jean Baptiste, de zoon des huizes, neemt de belangrijkste mannenrollen voor zijn rekening. De dochter (Françoise

Vanhecke) wil vooral haar zangtalent demonstreren. Zij ontpopt zich als een beloftevolle operadiva, die zichzelf op de piano begeleidt. De theaterruimte vertoont overeenkomsten met een prestigieus salon. Gastheer Cocquyt van Boezinghe beschouwt de toeschouwers als zijn intiemste vrienden. Daarom wordt er maar een beperkt publiek toegelaten. Reserveren is de boodschap.

Sint-Genesius-Rode, GC De Boesdaalhoeve, zaterdag 10 maart om 20u. Tel.02/381 14 51.

LD

FILM VAN ROBBE DE HERT
NAAR LIJMEN / HET BEEN VAN WILLEM ELSSCHOT

Elsschot verfilmd

Hebt u hem gemist, 'Lijmen' van Robbe De Hert naar 'Lijmen/Het been' van Willem Elsschot met Koen De Bouw, Sylvia Kristel, Mike Verdrengh en Willeke van Ammelrooy? Geen nood, de film komt nog naar een 'theater' in uw buurt. Meer bepaald op 28 maart in CC Den Blank in Overijse en op 22 april in CC De Meent in Overijse.

PODIUMKUNSTEN

THEATER

**ZATERDAG 3 MAART
HOEILAART**

Felix Sohiecentrum
**Tweespraken- en een-
aktersfestival** van het Provinciaal

Toneelverbond Vlaams-Brabant.
Info: 02-657 94 21

DONDERDAG 8 MAART

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Prinsessen in de bossen
(As You Like it) door Theater Malpertuis
● 20.30

DONDERDAG 8 MAART

SINT-GENESIUS-RODE
GC De Boesdaalhoeve
Hoevestraat 67
Het Markusevangelie door
Tine Ruyschaert
Info: Paul Van Roy, 02-305 71 95,
Herman De Geyter, 02-305 77 57
● 20.00

NIET TE MISSEN

VOLKSMUZIEK

**Linkefolk,
bekoorlijk stemmenfestival**

Naast Brosella en Dranouter staat ook Linkefolk hoog aangeschreven bij de liefhebbers van internationale volksmuziek. Dit jaar pakken het Gemeenschapscentrum De Moelie en de culturele raad van Linkebeek op zaterdag 17 maart uit met een vierledig programma. Al in de vroege namiddag wordt er een workshop voor toekomstige djembespeleers georganiseerd. Dat de klank van die exotische Afrikaanse instrumenten aanslaat konden we al horen tijdens de vorige edities van Slinks en Couleur Café. Rond 18 u vergast Ialma de nieuwsgierige toehoorders op Galicische liederen. Deze collectieve gezangen ontstonden in de Oekraïne en in de buurt van het Poolse Krakau op uitbundige dorpsfeesten. Hoewel ze vaak a capella worden uitgevoerd, worden ze hier gebracht met instrumentale ondersteuning van een accordeon, een gitaar, een viool en slagwerk. Een mooi uitgedost paar voert de bijhorende dansen uit. Om 19u30 is het de beurt aan Carmina en haar Ierse folkgroep. De ballades en de opzweepende nummers die zij brengen wortelen in de Keltische traditie, maar zijn ook enigszins beïnvloed door de bloeiende popcultuur. Als afsluiter komt de Vlaamse formatie Kadriil voor het voetlicht. Zangeres Eva de Roovere put niet alleen uit het overbekende repertoire van de groep, maar ze stelt ook de recente naar haar genoemde langspeler 'Eva' voor.

Ialma

Linkebeek, GC De Moelie: zaterdag 17/3 van 15u tot middernacht. Tel. 02/380 77 51

LD

NIET TE MISSEN

TONHEEL

Begerige Lysistrata aast op mannen

In zijn talrijke blijspelen stak de Griekse toneel auteur Aristophanes geregeld de draak met zijn politieke en literaire tegenstanders. In feite was hij een vurige pacifist, die de satirische stijl hanteerde om oorlogszuchtige heersers op andere gedachten te brengen. 'Lysistrata' ontstond na de mislukte militaire expeditie van zijn stadsgenoten naar Sicilië. Het hoofdpersonage bedenkt een strategie die de vrede moet bevorderen. Als de vrouwen kordaat elke seksuele omgang weigeren met mannen die de wapens opnemen, worden die wel verplicht om hun gedrag bij te sturen. De oorspronkelijke tekst werd ingrijpend bewerkt door Peter Perceval. Hij respecteert het rijm, maar niet altijd de vroegere verhaallijn.

Hij treedt in het voetspoor van Dario Fo die met zijn 'obscene fabels' nog voor meer hilariteit zorgde dan zijn Helleense voorlopers. An Nelissen belichaamt een heel begerige Lysistrata die haar libido niet kan onderdrukken. Zij speelt een wellustige vrouw die geobsedeerd is door mannenvlees. Met seksuele onthouding bestraffen de vrouwen niet alleen de man, maar misschien nog meer zichzelf. Toch ligt het niet in de bedoeling van de actrice om de feministen de gordijnen in te jagen. Opwindende rapklanken zinspelen op de jachtigheid van de hedendaagse mens die wel over 'onthaasting' praat, maar daar nog lang niet aan toe is. Wie enigszins met de Griekse theatergeschiedenis vertrouwd is zal zich zeker vermaken met deze luchtige en schaamteloze parodie.

Wezembeek Oppem, GC De Kam, vrijdag 23/3 om 20u.
Tel. 02/731 43 31

LD

VROUWENOORLOG

10 EN 11 MAART

KRAAINEM
GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6
Echt Antwaarps Theater
Hola Paula, blijspel van
Ruud De Ridder
● Op zaterdag 10 maart om
20.15 uur, op zondag 11 maart
om 16.15 uur.

16, 17 EN 18 MAART

WEMMEL
GC De Zandloper

Kaasmarkt 75

Les liaisons dangereuses
door de Wemmelse toneelkring Pokus Pats
Info: 02-460 25 13
● 16 en 17 maart om 20.00 uur,
18 maart om 15.00 uur.

VRIJDAG 23 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM
GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172
Lysistrata, de vrouwenoorlog door
An Nelissen en Peter Perceval.
● 20.00

Ronde van Vlaanderen, op 28 maart in CC Westrand in Dilbeek

23, 24, 30 EN 31 MAART HOEILAART

Felix Sohiecentrum

Liefde half om half van Alun

Ayckborn door Toneelgroep Klem

Info: 02-657 42 05

€ 20.00

WOENSDAG 28 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

De Ronde van Vlaanderen

door Het Gevolg

DANS

ZATERDAG 31 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Savez-vous on est comme à bord d'un bateau

door Julia Sugranyes.

€ 20.15

MUSICAL

VRIJDAG 30 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

The Hired Man

door het Koninklijk Ballet van Vlaanderen

€ 20.15

OPERA & OPERETTE

ZATERDAG 10 MAART

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

In 't Witte Paard, operette door

de Heistse Operette Kring (Nederlands gezongen en gesproken)

€ 19.00

LITERAIR

DONDERDAG 15 MAART

BEERSEL

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Literair Café Zenne en zo

Stefan Hertmans

€ 20.00

HUMOR

2 EN 3 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Ik ben een plastic zakske

door Urbanus

€ 20.30

NIET TE MISSEN

CONCERT

Muzikale verrassingen van I Solisti del Vento

Dertien jaar geleden richtte Jan Caeyers het blazersensemble De Harmonie op. De tien muzikanten rekruteerde hij uit het Nieuw Belgisch Kamerorkest.

De samenstelling is heel evenwichtig, want er zijn twee fluitisten, twee hobospelers, twee klarinetten, twee fagotspelers en twee hoornblazers. Later veranderde de naam in I Solisti del Vento (De solisten van de wind). Na een korte periode bij I Fiamminghi is het ensemble nu volledig onafhankelijk.

Het concert in Westrand bevat enkele muzikale verrassingen. Imponerend klinken de drie militaire marsen van Jean François, een componist uit Le Mans die in Parijs les volgde bij de legendarische muziklerares Nadia Boulanger. Van Frédéric Devreese worden zeven dansjes uitgevoerd, die eigenlijk bedoeld zijn voor een balletvoorstelling. In 'Les malheurs de Sophie' verklankt hij op een toegankelijke manier de capriolen en de gemoedsstemmingen van het hoofdpersonage. Ook de drie korte partituren van Charles Gounod werden geschreven voor lenige bewegingskunstenaars, die we hier wel moeten missen. Het programma wordt afgerond met een spectaculaire versie van de Carmina Burana, die Carl Orff wereldfaam bezorgde. De muzikanten hopen met deze merkwaardige selectie ook de buitenlandse podia te veroveren.

Dilbeek, Westrand, vrijdag 9/3 om 20u30. Tel. 02/466 20 30

LD

NIET TE MISSEN

FADO

Lula Pena bezingt emoties en natuur

Droefheid en smart lijken in de naam van Lula Pena besloten te liggen. De Portugese fadozangeres die in het Spaanse Barcelona woont, is van nature nochtans niet neerslachtig. Alleen als ze het lot bezingt van achtergelaten kinderen, bedrogen vrouwen of afgevozen mannen staart ze somber voor zich uit. Haar stem is even mooi als die van Amalia Rodriguez,

Dulce Pontes en Misia, hoewel ze hen niet imiteert. Ze bewerkt niet alleen Portugese gedichten, maar put ook inspiratie uit het werk van Braziliaanse en Kaapverdise auteurs.

Ze beschouwt zichzelf als een vertegenwoordigster van de hedendaagse fadoblues die wel degelijk verschilt van de traditionele stijl. De melodieën leunen immers aan bij de huidige new-age-muziek, waarin de natuur een even grote rol speelt als de emoties. Eerdere concerten in het Centro Gallego en het Brusselse Paleis voor Schone Kunsten blijven in het geheugen gegrift omdat ze het klaarspeelde dat iedereen zich met elkaar verbonden voelde.

Kraainem, GC De Lijsterbes, vrijdag 23/3 om 20u.

Tel. 02/721 28 06

LD

NIET TE MISSEN

DANS

Baanbrekende bewegingstaal

In de choreografie 'Zij ogen' borduren Charlotte Vanden Eynde en Sharon Zuckerman voort op één van de belangrijkste denkbeelden van Jean-Paul Sartre. Deze Franse filosoof beweerde dat we met onze blik de andere herleiden tot een voorwerp. En dat zou zeker het geval zijn als we iemand vernietigend aankijken. Met de ogen kan men echter ook verleiden. In dit korte dansstuk testen de twee personages uit in hoeverre ze aan elkaar gewaagd zijn. Het tweede luik 'Benen breken' is erg grappig. Vanden Eynde betast haar eigen lichaam. Ze onderzoekt of het onderlichaam wel bij de romp en het hoofd past en controleert of haar voeten, enkels en kuiten voldoen aan de schoonheidsnormen. In het derde deel van dit uitzonderlijk dansprogramma krijgen we de Spaanse bewegingskunstenares Julia Sugranyes te zien. Zij voltooide onlangs haar opleiding bij PARTS, de school van Anne Teresa de Keersmaeker. In 'Savez-vous on est comme à bord d'un bateau' danst ze poëtisch op de tonen van 'Fulgurar', een pianocompositie van Panisello. Ze inspireert zich ook op de mysterieuze brieven van Victor Chklovsky, die in zijn geschriften uitpluist wat het verschil is tussen liefde en zakelijkheid. CC Strombeek is één van de weinige culturele centra in Vlaanderen die het aandurft om pas afgestudeerde of onbekende choreografen uit te nodigen die met hun baanbrekende bewegingstaal recht hebben op een internationale erkenning.

Grimbergen, CC Strombeek, zaterdag 31/3 om 20u15.
Tel. 02/263 03 43

LD

VRIJDAG 23 MAART

ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20
Ijdele hoop door Kommil Foo
20.30

ZATERDAG 24 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11
Les Founambules
20.30

JEUGD

ZONDAG 4 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Baron von Munchhausen
door Het Toneelschap B&D
15.00

WOENSDAG 14 MAART

SINT-PIETERS-LEEUV

Parochiecentrum Sint-Pieter
Balléstraat

Afrika Poppentheater Ja-Ja
Info: 02-371 22 62
15.00

ZATERDAG 24 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Vosje door Theater Wederzijds
15.00

VRIJDAG 30 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Ogen Alles door Bronks
19.00

VRIJDAG 30 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11
Novecento, The legend of 1900
20.30

ZONDAG 1 APRIL

TERVUREN

CC Papeblok 02-768 03 00
Pastoor Vandersandestraat 15
Ogen Alles door Bronks
15.00

KLASSIEK

ZONDAG 4 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172
Intervoces-festival: Songs of travel
Tenor Ludwig Van Gijsegem. Hij zingt twee liedcycli van de Russische componist Dmitri Sjostakovich en de Engelse componist Ralph Vaughan Williams.
11.00

VRIJDAG 9 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
I Solisti del Vento
20.30

VRIJDAG 9 MAART

GRIMBERGEN

Sacristie van de Basiliek
Allegoria door Zefiro Torna
Info: 02-263 03 43
20.15

ZATERDAG 10 MAART

ZAVENTEM

Sint-Martinuskerk
Capella Vocale et Instrumentale o.l.v. Marc Goossens
Info: 02-759 66 75
20.30

VRIJDAG 16 MAART

GRIMBERGEN

Basiliek
Hulde aan Vic Nees

door het Vlaams Radio Koor
Info: 02-263 03 43
20.15

ZATERDAG 17 MAART

TERVUREN

Sint-Janskerk
Gregoriaans Koor van Leuven
Info: 02-768 03 00
20.30

POP & ROCK

ZATERDAG 10 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper
Kaasmarkt 75
Optreden van rockgroep Jesus uit Overijse en fuif vanaf 23 uur
Info: 0496-74 37 57
22.00

ZATERDAG 17 MAART

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34
5de Beerselse Kroegentocht
In heel wat Beerselse jongerencafés, jeugdhuis 't Vraagteken en CC De Meent kunt u gratis genieten van optredens in verschillende stijlen: rock, blues, afro en salsa. De toegang is gratis en er is een gratis pendeldienst. In CC De Meent is er Cultuurcafé tussen 21 uur en middernacht met (BUB).
21.00

ZATERDAG 17 MAART

SINT-AGATHA-BERCHEM

GC De Kroon
JB Vandendrieschstraat 19
No Deposit
21.00

DONDERDAG 29 MAART

GC De Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1

Jan De Wilde, op 22 maart in CC Den Blank in Overijse, op 24 maart in CC De Meent

Fay Lovsky, Wigbert &
La Bande Dessinée. Visite

20.00

KLEINKUNST

VRIJDAG 9 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Ambrozijn en Jan Speltinx.

Nekka-tournee

20.00

VRIJDAG 16 MAART

VILVOORDE

CC Vilvoorde 02-255 46 90

Bergstraat 1

Johan Verminnen

20.30

ZATERDAG 17 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Stef Bos

20.30

DONDERDAG 15 MAART

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Jo Vervaeke en Cherchez

la Femme. Nekka-tournee

20.00

DONDERDAG 22 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Cultuurprijs 2000 Overijse

met een optreden van Jan De Wilde

en Combo

20.30

ZATERDAG 24 MAART

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Jan De Wilde & Combo

20.00

FOLK

ZATERDAG 17 MAART

LINKEBEEK

GC De Moelle 02-380 77 51

Sint-Sebastiaanstraat 14

Kadril. Linkelfolk.

Vanaf 17 uur

Dilbeeks 'Verloren Hofke' magneet voor Bluesfreaks

De zaal 'Verloren Hofke' -genoemd naar een klein bos dat inmiddels is verdwenen en waar vroeger vaak afspraken werden gemaakt- in de Dilbeekse Koudenaerdewijk, is niet alleen een plek waar de buurtbewoners elkaar regelmatig ontmoeten, maar ook een bluestempel met internationale uitstraling. Dat is vooral de verdienste van Guido Van Pevenage die al dertien jaar boegbeelden uit de folk, blues en country naar ons land brengt. Op 15 maart aanstaande wordt een vol huis verwacht voor de vijf-koppige formatie Blues-O-Matic en daarna is het uitkijken naar het optreden op 3 mei van solist Hans Thessink.

Voor de bluesconcerten krijgt Van Pevenage steevast de steun van Radio 1. Bovendien beschikt hij over een gespecialiseerde 'mailing' van wel 700 adressen uit binnen- en buitenland. Dat hij een rot in het vak is blijkt uit het feit dat hij is opgenomen in 'The Blues Directory', de Amerikaanse bluesbijbel. Al dertien jaar haalt hij boegbeelden uit de folk, blues en country naar ons land, en zelfs Nederlandse, Franse en Duitse muzikfreaks komen daar op af.

Intens genieten

Van Pevenage verdiende ooit zijn brood als kabinetschef van de Minister van Openbare Werken. Hij studeerde zowel piano als management organisatie en reorganisatie en in het verlengde daarvan begon hij zijn lievelingsartisten uit te nodigen. Tijdens Essegem-blues en het Roots Music Festival liet hij vooral grote groepen aantreden. Met Jari Demeulemeester programmeerde hij topnamen in de Ancienne Belgique. Het Verloren Hofke is meer geschikt voor intieme soloconcerten. 'Ik baseer me uitsluitend op de goede smaak', beklemtoont hij. 'Ik vind het niet zinvol om alleen muzikanten te inviteren die gegarandeerd veel volk op de been brengen. Ik heb

trouwens helemaal geen commerciële ambities.

De meeste projecten doe ik zelfs op vrijwillige basis en zonder subsidies. Wat vooral telt is de voldoening als ik merk hoe intens de toehoorders van de muziek genieten. Meestal hebben we hier een luisterpubliek dat zo sterk is gemotiveerd dat zelfs niemand tijdens de optredens durft kuchen.'

Verbijsterende mix

Nadat eerder countryrocker Chip Taylor en Dave MacKenzie aan bod kwamen, staat deze maand de vijf-koppige Dilbeekse formatie The Blues-O-Matics op de affiche. De groep wordt geleid door gitarist Mich Van Sever die gespecialiseerd is in instrumentenbouw. Drummer Jamme Goubert werkt overdag als landmeter. Zanger en animator Go de Winde verdient zijn brood bij een koerierbedrijf, terwijl basspeler Jos Delbecq in het bedrijfsleven staat. Frans Macken tenslotte kan zowel overweg met de viool als met de sax en de accordeon. Van beroep is hij bankmanager. Lang geleden debuteerden ze als 'The Diving Ducks'. Ze speelden toen vooral herkenbare 'covers' met een hoog rock and rollgehalte. Maar gaandeweg bouwden ze aan een eigen repertoire. Om inspiratie op te doen reisden ze zelfs naar

New Orleans, Louisiana, Memphis en Clarksdale. 'Daar zitten de wortels van de jazz, de cajun, de country en de blues', legt Van Pevenage uit. 'Ze vermengen al die stijlen en genres en voegen daar nog flamenco en surf aan toe. Het resultaat is verbijsterend. Op hun recente nieuwe langspeler 'Rockillero' wordt texmex afgewisseld met honkytonk en cajun-rock en vermengd met snedige blues.' The Blues-O-Matics waren al de huisband op Essegem-blues en zorgden in '99 voor een spraakmakend concert op het Rythm and Bluesfestival in Peer. Tijdens hun optreden in het Verloren Hofke op 15 maart a.s. trekken ze alle registers open. 'Uit ervaring weet ik dat ze ook voor dansplezier zorgen', zegt Van Pevenage. 'De groep bestaat uit entertainers die met hun gespierde muziek veel sfeer brengen. Hun eerste plaat 'That's All' werd in de gespecialiseerde muziek-tijdschriften opgehemeld. Ze gaan ongetwijfeld een internationale carrière tegemoet.

Ludo Dosogne

Info 02/5695022 of 02/567 94 68

WERELDMUZIEK

VRIJDAG 9 MAART

ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

Wereldfolk met Kepa Kunkera

€ 20.30

ZONDAG 11 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

Intervoices-festival: Songs of travel Zahava Seewald.

Jiddische volksliedjes, religieuze chassidische gezangen, ghettoliederen, klezmermelodieën en nog veel meer. Schrijver Eriek Verpale presenteert en brengt teksten en gedichten over de joodse thematiek.

€ 11.00

VRIJDAG 23 MAART

KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06

Lijsterbessenbomenlaan 6

Lula Pena

€ 20.00

DONDERDAG 29 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

Tam 'Echo' Tam.

A capella Wereldmuziek

€ 20.00

ZONDAG 1 APRIL

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Intervoices-festival: Songs of travel Zahava Seewald.

Jiddische volksliedjes, religieuze chassidische gezangen, ghettoliederen, klezmermelodieën en nog veel meer. Schrijver Eriek Verpale presenteert en brengt teksten en gedichten over de joodse thematiek.

€ 11.00

Kepa Kunkera, op 9 maart in CC Den Horinck

JAZZ EN BLUES

ZATERDAG 10 MAART

TERVUREN

CC Papeblok 02-768 03 00

Pastoor Vandersandestraat 15

Galileo's Left Wing

€ 20.30

DONDERDAG 22 MAART

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Ben Sluys Quartet

€ 20.30

VRIJDAG 23 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Brussels Jazz Orchestra & Philippe Cathérine en Bert Joris

€ 20.15

DONDERDAG 29 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Big George Jackson and his Band. Typische Chicago-blues.

€ 20.00

CHANSON

MAANDAG 26 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Aznavoners,

Johnny Voners zingt 22 liedjes van

Charles Aznavour.

€ 14.00

FILM

ZONDAG 4 MAART

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 24

Eldorado

€ 15.00

ZONDAG 4 MAART

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Dancer in the Dark

van Lars von Trier

€ 20.00

ZONDAG 4 MAART

OVERIJSE

Ben Sluys, op 22 maart in CC De Meent

NIET TE MISSEN

JEUGDBOEKENWEEK

Dromen zijn geen bedrog

Heksen, trollen en elfjes bestaan echt, maar wie niet in hen gelooft zal ze nooit kunnen waarnemen. Verhalentellers worden in onze hoogtechnologische samenleving echter met argwaan bekeken. Toch vervullen ze een onvervangbare functie in de opvoeding. De meeste bibliotheken en boekhandels organiseren tijdens de jeugdboekenweek wedstrijden, signeersessies of andere evenementen.

De 30ste editie loopt van 11 tot 25 maart en staat in het teken van de droom. Kinderen konden de voorbije maanden dromen van auteurs en illustratoren 'vangen' en in een 'droomkoffer' opbergen! Wie genoeg fantasie had ging zelf aan de slag en bedacht een tekst, een tekening of een boekontwerp. In de jeugdbibliotheek van Beersel is er een tentoonstelling met de origineelste inzendingen.

In samenwerking met CC de Meent in Alsemberg wordt in de reeks 'Zenne en zo' op donderdag 15/3 schrijver Stefan Hertmans voorgesteld. Hij verhuisde van Gent naar de Brusselse rand, hoewel hij in de Arteveldestad nog wel doceert aan de Academie voor Schone Kunsten. Op literair vlak bestrijkt hij verschillende genres. Voor zijn debuutroman 'Ruimte' werd hij trouwens bekroond. Wie hem leest weet dat dromen zeker geen bedrog zijn. En dat geldt zowel voor kinderen als volwassenen die van fictie houden.

Info: 02/380 23 85

LD

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhof 11
Dinosaur van Ralph Zondag en Eric Leighton
 ● 15.00

DINSDAG 6 MAART

DILBEEK
 CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan
Le Roi Danse van Gerard Corbiau
 ● 20.30

WOENSDAG 7 MAART

OVERIJSE
 CC Den Blank 02-687 19 59
 Begijnhof 11
Team Spirit van Jan Verheyen
 ● 20.30

WOENSDAG 14 MAART

OVERIJSE
 CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhof 11
Cast Away van Robert Zemeckis

ZONDAG 18 MAART

ALSEMBERG
 CC De Meent 02-380 23 85
 Gemeenveldstraat 34
Team Spirit van Jan Verheyen
 ● 20.00

DINSDAG 20 MAART

DILBEEK
 CC Westrand 02-466 20 30
Unbreakable
 van M. Night Shyamalan
 ● 20.30

WOENSDAG 21 MAART

LINKEBEEK
 GC De Moelie 02-380 77 51
 Sint-Sebastiaanstraat 14
Napoleon.
 Jeugdfilm van Mario Andreacchio
 ● 14.00

WOENSDAG 21 MAART

OVERIJSE
 CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhof 11
Billy Elliot van Stephen Daldry
 ● 20.30

WOENSDAG 21 MAART

WEMMEL
 GC De Zandloper 02-460 73 24
 Kaasmarkt 75
Lucky & Zorba, jeugdfilm
 ● 14.30

Muziekcentrum Vlaanderen wordt etalage van de Vlaamse muziek

Half januari werd in hartje Brussel het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap geopend. Een team van zeven mensen zal van hieruit de promotie van de Vlaamse muziek zowel in binnen- als buitenland ter harte nemen. Tegelijk wordt er werk gemaakt van het opzetten van een documentatiecentrum over Vlaamse muziek waarin alle genres aan bod komen, zowel pop en rock als klassieke en volksmuziek.

Slechts weinig Vlaamse componisten en muzikanten genieten de waardering die ze verdienen. Het Muziekcentrum Vlaanderen, dat al in het muziekdecreet van 1998 van vorig minister van Cultuur Luc Martens, werd aangekondigd maar pas in januari van dit jaar pal naast de Ancienne Belgique een onderkomen vond, hoopt daar verandering in te brengen. Bezoekers vinden er uitgebreide documentatie over de Vlaamse muziekgeschiedenis, de auteurswetgeving, het concertleven en nog veel meer. De collectie vinylplaten, cd's en partituren is nu al uniek. Het centrum wil bovendien uitgroeien tot een trefpunt voor professionelen die hier hun informatie deponeren en uitwisselen.

Er staan allerlei projecten op stapel om het positief imago van de Vlaamse muziek tot ver over de grenzen te bevorderen. Op internationale beurzen en belangrijke festivals zullen voortaan systematisch beloftevolle of toonaangevende ensembles en solisten worden voorgesteld. Tijdens de jongste editie van de internationale muziekbeurs MIDEM in Cannes werd als test reeds 'Witlof from Belgium' georganiseerd. Op het podium waren achtereenvolgens Arid, Hooverphonic en Venus te zien. Voor de meeste buitenlandse producers was dit hun eerste kennismaking met deze drie groepen. De toekomst zal uitwijzen of ze even bekend zullen worden als Novastar, dEUS en Arno.

Onbenutte mogelijkheden

Het aantal Vlaamse muzikanten is bijna niet meer te tellen. In academies, jeugdclubs, culturele centra en café's wordt druk gemusiceerd en geëxperimenteerd. Als voorzitter van het Muziekcentrum pleit Jari Demeulemeester voor kwaliteitsontwikkeling. 'Het publiek groeit niet automatisch. Pas als het aanbod ruimer en beter wordt zullen meer mensen de weg vinden naar een concert. Het bouwen van grote zalen is volgens mij geen prioriteit. Boeiende artiesten moeten gewoon meer in de kijker worden gezet zodat ze de belangstelling kunnen prikkelen. Tijdens

de voorbije decennia werden er in Vlaanderen schitterende dingen gerealiseerd, maar ik betwijfel of alle mogelijkheden die daarin besloten lagen ook ten volle worden benut.'

Jari Demeulemeester

Waardering laten blijken

Het muziekcentrum Vlaanderen fungeert niet als impressariaat, noch als subsidieverdeler. Het zou wel een beleidsinstrument kunnen worden dat sleutelt aan een positief klimaat. 'Omdat te weinig muzikanten voldoende mogelijkheden krijgen om zich te ontplooiën is er veel afgunst', stelt Demeulemeester vast. 'Moeten er geen systemen bedacht worden om muzikanten-in-vrije tijd of in bijberoep een ruggensteuntje te geven door hen op statutair, fiscaal en sociaal vlak te beschermen? En kunnen we niet op een andere manier onze waardering laten blijken voor projecten die niet meteen voor subsidie in aanmerking komen? De culturele toegevoegde waarde van de kunst alleen in zijn afhankelijkheid van de overheid? Ook vrije marktproducties kunnen uitmuntend zijn.' Uiteraard beschikt het muziekcentrum ook over een uitgebreide website. Daar kunnen gedetailleerde biografieën en stijlbeschrijvingen van artiesten worden geraadpleegd. Van Karel Goeyvaerts tot Ferre Grignard en van I Fiamminghi tot de succesvolle meisjesgroep K3. In de ontvangsthal liggen de folders van het Festival van Vlaanderen naast de hitlijsten van Ultratop. 'Een volk dat overal met zwier en glans muziek maakt kan een leuk, onbevangen en verdraagzaam volk worden', voorspelt Demeulemeester.

Ludo Dosogne

Website: www.muziekcentrum.be

Adres: Steenstraat 25, Brussel. Tel. 02/504 90 90

Kunstbende laat jongeren hun ding doen

De Kunstbende, een wedstrijd in kunst voor jongeren tussen 13 en 19 jaar, is aan haar tweede editie toe. Het gaat om een initiatief van de Vlaamse provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie dat jongeren wil stimuleren om actief met kunst en cultuur om te gaan. 'Vorig jaar kregen we van over heel Vlaanderen ongeveer 1500 inzendingen. We beschouwen dat als een groot succes', vertelt coördinatrice voor Vlaams-Brabant en Brussel Veerle Van Schoelant. Bij de tweede editie willen de organisatoren een extra inspanning doen om jongeren uit alle geleidingen van de maatschappij te bereiken. 'We stellen vast dat we bij de eerste editie vooral jongeren uit het Algemeen Secundair Onderwijs bereikten. Zij behoren zeker tot onze doelgroep maar we willen ook breder werken. Daarom proberen we deze keer ook jongeren die sowieso minder kansen krijgen om cultuur en kunst te beleven mee te krijgen. Via contacten met de verschillende buurtwerkingen en vzw's die zich bezighouden met jongeren, willen we ook hen over de streep proberen te trekken', aldus Veerle Van Schoelant.

Geen geldprijs

Net als vorig jaar worden in het voorjaar negen voorrondes georganiseerd in de Vlaamse provincies en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De jury, die bestaat uit deskundigen, jongeren en bekenden, selecteert bij elke voorronde één winnaar per categorie die naar de grote finale mag op zondag 29 april in het Kunsten-centrum Vooruit in Gent. Deelnemen kan individueel of in groep en in acht verschillende categorieën: dans, performance, fotografie, muziek, video, ontwerpen, taal en nieuwe media. De winnaars van elke categorie krijgen geen geldprijs, maar wel professionele begeleiding. 'We willen de prijzen bewust symbolisch houden, maar dat betekent geenszins dat ze niet waardevol zijn. De winnaars kunnen bijvoorbeeld deelnemen aan professionele workshops en internationale uitwisselingsprojecten. We proberen voor hen ook zoveel mogelijk optredens te versieren zodat ze podiumervaring kunnen opdoen en verder kunnen groeien', legt Veerle Van Schoelant uit.

Perfectie hoeft niet

Met een wedstrijd als de Kunstbende willen de organisatoren vooral de nadruk leggen op eigenheid. 'We zijn niet op zoek naar technisch perfecte kunstwerken of uitingen waarbij bestaande zaken gekopieerd worden. Veel belangrijker is dat jongeren een kans krijgen om op een podium te staan en hun eigen ding te doen', besluit Veerle Van Schoelant. Inschrijven voor de wedstrijd kan via een inschrijvingsformulier (bellen naar 070 22 22 72) of via de website van de Kunstbende op www.kunstbende.com. De voorronde voor Vlaams-Brabant is gepland op 10 maart in het cultureel centrum van Leuven.

Tina Deneyer

DINSDAG 27 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Fast Food Fast Woman

van Amos Kollek
20.30

WOENSDAG 28 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Lijmen van Robbe De Hert

20.30

VRIJDAG 30 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Dancer in the dark

van Lars von Trier
20.00

ZONDAG 1 APRIL

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Pettson & Findus

15.00

ZONDAG 1 APRIL

ALSEMBERG

CC De Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

O Brother where art thou?

van de Coen-broers
20.00

VAN 2 MAART TOT 8 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Grafiek uit de 20e eeuw

van Pablo Picasso tot Luc Tuymans.
Uit de collectie van Gabriël Van de Weghe

VAN 2 TOT 18 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Acg Zoo: Tekeningen en beelden van Nico Willemsens

Maandag van 11 tot 17 uur,
dinsdag tot vrijdag van 11 tot 22 uur, zaterdag en zondag van 11 tot 18 uur.

VAN 7 MAART TOT 2 APRIL

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Fotografiecircuit Vlaanderen:

Waarschijnlijkheid door Roland Verbrugge

VAN 9 TOT 18 MAART

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14

Lien Lameire. Verwondering in kleur.

Zaterdagen 10 en 17 maart
van 14 tot 18 uur, zondagen 11 en 18 maart van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur.

10, 11, 17 EN 18 MAART

MACHELEN

Atelier-galerie Rina, Melkstraat 104

Expositie X3

Schilderijen van Hans Vigne, etsen van Hugo Van Petegem, schilderijen en beelden in klei van Ria Daelemans
Info: 02-252 28 56

VAN 16 MAART TOT 1 APRIL

SINT-PIETERS-LEEUV

CC Coloma 02-371 22 62
J. Depauwstraat 25

Belgische fritkoten

door kunstschilder Gillis Houben

VAN 20 MAART TOT 16 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Kunstenaarsportretten

van Bert Van Bork

VAN 21 MAART TOT 2 APRIL

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Kunst in de Gunst:

aquarel, pentekeningen en fotografie door Andree Moons, Michel Engels en Johan Barvoets.

Mendelssohn zoekt zangers

Het Dilbeekse koor 'Singhet Scone' werkt momenteel hard aan een groot project, namelijk de uitvoering van het oratorium Paulus van Felix Mendelssohn (1809-1847), samen met andere koren en met een symfonisch orkest.

Paulus wordt algemeen beschouwd als het mooiste oratorium van Mendelssohn en het is altijd erg geliefd geweest bij beroemde oratoriumverenigingen. Het werk omvat veel polyfone koorpartijen en indrukwekkende aria's. Het eerste deel is eerder dramatisch. Het beschrijft de bekering van Paulus. Het tweede deel, over de reizen van Paulus, is dan weer veel lyrischer.

Wie graag alle mogelijke genres zingt in een vriendenkring zal zich in dit vierstemmig gemengd koor zeker thuis voelen. Om de sfeer te proeven bent u van harte welkom op de wekelijkse repetitie elke woensdagavond om 20.15 uur in lokaal 203 van CC Westrand in Dilbeek.

Info: secretariaat, Zonlaan 16, 1700 Dilbeek, tel. 02-466 95 56.

VOORDRACHTEN CURSUSSEN

5 MAART KRAAINEM

GC De Lijsterbes

Lijsterbessenbomenlaan 6

Speakers' Corner, conferenties georganiseerd door de vzw 'de Rand' over wat Vlaanderen te bieden heeft op wetenschappelijk en maatschappelijk vlak. De transnationale universiteit: internationalisering en universiteiten door prof. dr. Harry Martens, rector van het Limburgs Universitair Centrum en prof. dr. Karl Dittich, voorzitter van de universiteit van Maastricht.

Info: vzw 'de Rand', tel. 02-456 97 81.

5, 12 EN 19 MAART OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Voordrachtenreeks over bouwstijlen in Vlaanderen

door kunsthistorica Sophie Huysman.

● 20.00

6 MAART BRUSSEL

Vlaams Parlement

Tussen leefbaarheid en

duurzaamheid. Studienamiddag over de sociale aspecten van een lokaal duurzaam beleid.

Info: VIBOSO, Vooruitgangstraat 323, 1030 Brussel, tel. 02-201 05 65, e-mail: g.hautekeur@viboso.be

7, 14, 21 EN 28 MAART OVERIJSE

Kinderdagverblijf 't Beierskind
Brusselsesteenweg 145

Cursus Borstvoeding voor zwangere vrouwen en jonge ouders.

Info: 02-688 24 80

● 20.30

VANAF 8 MAART TERVUREN

Nettenberg, Hertenbergstraat 1
Leven en werk van C.G. Jung door Diederik Thuyt

Info: Johan Van de Rostyne,
tel. 02-767 57 80.

● Op 8, 15 en 22 maart van
19.30 tot 22.30 uur

DINSDAG 13 MAART SINT-ULRIKS-KAPELLE, DILBEEK

Kasteel La Motte, Lumbeekstraat 20
Academie La Motte

Gij stil geschreeuw: gelukkig is wie bijtijds waanzinnig wordt.

Info: 02-466 20 30

● 14.00

VRIJDAG 16 MAART ITTERBEEK

Recreatiecentrum Itterbeek
Keperenbergstraat 37

Voordracht over zonne-energie, een organisatie van Velt Pedevalleij

Info: 02-532 34 69

WOENSDAG 21 MAART OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Kunst en cultuur: Landschapsschildersscholen in België.

Begeleiding: Machteld de Schrijver, vzw Culturama.

● 20.00

DINSDAG 27 MAART SINT-ULRIKS-KAPELLE, DILBEEK

Kasteel La Motte, Lumbeekstraat 20
Academie La Motte

Bezoek aan de Turkse gemeenschap in Antwerpen.

Info: 02-466 20 30

● Van 9 tot 18.30 uur

VARIA

ZATERDAG 10 MAART DILBEEK

CC Westrand, Kamerijklaan

Vegetarische kookavond

voor lesbiennes, homo's en bi's

Organisatie: Sacha

Info: 02-520 77 30

● 18.00

ZATERDAG 10 MAART HOEILAART

Felix Sohiecentrum

Tweedehandsbeurs voor kinderkledij en speelgoed.

Een organisatie van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen Hoeilaart.

● Van 10 tot 16 uur

ZONDAG 11 MAART HOEILAART

Felix Sohiecentrum

Jeugdboekendag, een organisatie van de Openbare Ruusbroecbibliotheek, Jeugd-dienst Hoeilaart en het Gemeentebestuur.

● Vanaf 14.00 uur

VAN 11 TOT 25 MAART BEERSEL

Gemeentebibliotheek

30e Jeugdboekenweek met dit keer als thema: Dromen.

Info: 02-381 21 38

ZATERDAG 17 MAART DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Operette voor senioren

● 14.00

17 EN 18 MAART HOEILAART

Jeugdhuis Koldam, Koldamstraat 11

2de Paasmarkt

van Hoeilaart Creatief.

● Op zaterdag van 14 tot 18 uur,
op zondag van 10 tot 18 uur.

ZONDAG 25 MAART DILBEEK

Wandeling voor homo's, lesbiennes en bi's

Organisatie: Sacha

Info: 02-520 77 30

● Vertrek om 13.00 uur aan
de parking van CC Westrand

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 april tot 5 mei 2001 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 11 maart a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar **RandUit Agenda 02/767 57 86**. U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres: **Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren**, met de vermelding **RandUit Agenda**. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE: Geneviève Ostyn.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van **Chris Vandendriessche**.

VORMGEVING: **Mega.L.Una**, Brussel

DRUK: **A. De Cuyper-Robberecht**, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Henry Coenjaerts, Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse minister van Jeugd, Cultuur, Brusselse aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Steunpunt voor vrijwilligerswerk biedt voor elk wat wils

Zoek je tijdelijk een job als vrijwilliger, die rekening houdt met jouw interesses en vaardigheden? Je hebt veel kans dat het Steunpunt voor het Vrijwilligerswerk in Vlaams-Brabant meteen de gepaste organisatie voor je vindt. Myriam Philips van het Provinciaal Steunpunt voor het Vrijwilligerswerk houdt op de computer een databank bij van het aanbod van de organisaties en de vragen van vrijwilligers. Het Steunpunt stemt de vraag en het aanbod op elkaar af.

Volgens Myriam Philips is het aanbod voor vrijwilligers enorm verscheiden en uitgebreid, zoals: met zieke of gehandicapte mensen op reis gaan, een cultuurcafé openhouden, dia's en foto's archiveren, bezoekers rondleiden op de kinderboerderij, sponsors zoeken voor een culturele werking, de wereldwinkel openhouden, een crea-atelier begeleiden voor thuislozen, taallessen organiseren voor migranten of een

Myriam Philips

jeugdlokaal opknappen. 'In het begin bood het Steunpunt voor het Vrijwilligerswerk nagenoeg uitsluitend jobs aan voor vrijwilligers in het welzijnswerk, maar nu zijn er ook vacatures in de culturele centra, de bibliotheken, ontwikkelingssamenwerking en de milieusector. Het jeugdwerk en de sportsector vallen daar buiten. Jongeren die zich gratis inzetten als monitor noemen zich liever geen vrijwilliger. Het is voor hen een oud, zeg maar oubollig begrip. We moeten iets doen aan die beeldvorming. Het Steunpunt zet daarom samen met het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in september-oktober een sensibiliseringscampagne op voor laatstejaars in het middelbaar onderwijs en studenten van het hoger onderwijs. We willen hen informeren over de vele mogelijkheden van het vrijwilligerswerk.'

FOTO: VASCAL VINCENEN

22

Een grote dame in het vrijwilligerswerk

In de woonkamer van Renée Marchal liggen overal stapeltjes boeken. De 73-jarige Renée reist graag, zet zich tijdens de vakantie in voor jeugdkampen in Oostenrijk, is actief in de ziekenzorg, maar ze blijft daarnaast een verwoed lezer. Ze runde als vrijwilligster eerst de bibliotheek in een psychiatrische kliniek en oefent die taak nu inmiddels al vijf jaar uit in een rust- en verzorgingstehuis in Grimbergen. Met de bibliotheekwerking ging voor Renée eigenlijk een jeugd-droom in vervulling.

Renée groeide op in de oorlogsjaren met de Vlaamse Filmpjes. 'De dag dat de leesboekjes verdeeld werden, liep ik 's middags razendsnel naar huis om tijdens de korte middagpauze mijn leeshongert te stillen. Na mijn huwe-

lijk gaf ik mijn job op bij het Ministerie van Financiën en kwam met mijn man in Humbeek wonen. Daar werkte ik tien jaar op de boerderij van mijn schoonouders. Ik heb altijd gedroomd van een groot gezin en zag er niet tegenop om zeven kinderen groot te brengen. Tja, ik heb altijd hard moeten werken in mijn leven.'

Inzet misbruikt

'Toen de kinderen groot waren, ontdekte ik plots gaten in mijn tijdsbesteding. Daarom gaf ik me op als Caritas-vrijwilligster en draaide tien jaar mee in het project ziekenzorg. Ik legde me vooral toe op de hobbyclubs en bewaamde mezelf in allerlei handwerktechnieken, zoals patchwork. Later raakte ik verzeild bij de hobbyclub van het CM in Brussel waar ik gedurende zeven jaar de begeleiders van hobbyclubs allerlei handwerktechnieken aanleerde.' 'Als een plaats moeilijk te bereiken was met het openbaar vervoer, bracht

mijn man me telkens met de auto. Dat was zijn bijdrage aan het vrijwilligerswerk', vervolgt Renée. 'Naar Dilbeek deed ik er bijvoorbeeld met het openbaar vervoer vanuit Humbeek soms 3,5 uur over. In een tehuis voor gehandicapten daar ben ik gedurende

'Toen de kinderen groot waren ontdekte ik plots gaten in mijn vrijetijdsbesteding. Daarom gaf ik me op als vrijwilligster'

6 à 7 jaar zelfs vaak een nacht gaan inslapen. In principe riepen ze me alleen op in geval van nood, maar naar het einde toe werd ik vaker opgeroepen en draaide ik zelf eens drie weekends op rij. Op dat ogenblik

Al 300 organisaties

Momenteel hebben zich al een kleine 300 organisaties ingeschreven bij het Provinciale Steunpunt voor Vrijwilligers. 'We vragen om bij de inschrijving informatie te bezorgen over de doelstellingen, de levensbeschouwing van de organisatie, de taken voor de vrijwilliger, de werktijden, de vereisten, eventuele proeftijd en vergoeding van de reiskosten van de vrijwilligers, legt Myriam Philips uit. 'We moedigen hen ook aan om de afspraken met de vrijwilliger op papier te zetten. Het Steunpunt voor het Vrijwilligerswerk bemiddelt uitsluitend via de telefoon. Voor de vrijwilliger maken we een selectie van de organisaties die beantwoorden aan zijn vraag. De kandidaat-vrijwilliger moet dan zelf contact opnemen. Voor moeilijkere doelgroepen, zoals gehandicapten en ex-psihiatrische patiënten, gaan we soms wel een stap verder. Zo heb ik rechtstreeks met de provinciale recreatiedomeinen in Diest, Huizingen en Galmaarden bemiddeld om gehandicapten te engageren als vrijwilliger, niet zonder succes.'

Gewijzigd potentieel

'In het verleden werd je vaak levenslang lid van het bestuur van een club of een vereniging, maar tegenwoordig is het profiel van de vrijwilliger grondig veranderd', aldus nog Myriam Philips. Mensen willen zich beslist nog engageren, maar dan meestal voor een kortere periode. Bovendien willen ze taken uitvoeren waarbij ze zelf een stuk vorming krijgen en dus ook nog iets kunnen opsteken. Organisaties die op zoek zijn naar een vrijwilliger houden het best rekening met dat gewijzigde profiel van de vrijwilliger, anders zullen ze achter het net blijven vissen,' verduidelijkt Myriam Philips.

kreeg ik door dat mijn inzet als vrijwilligster misbruikt werd om te bezuinigen op de personeelsuitgaven. Ik begreep toen ook meteen waarom ik die laatste tijd door bepaalde personeelsleden koeler werd onthaald. Een nachtverpleegkundige, met wie ik goed bevriend was, legde me uit dat sommige vaste personeelsleden me als een bedreiging voor hun job beschouwden. Dat alles werd me te veel en daarom gaf ik er de brui aan.'

Bibliothecaresse en klankbord

'Dichter bij huis kreeg ik de kans van mijn leven. Als Caritas-vrijwilligster kon ik eerst aan de slag in de psychiatrische instelling Sint-Alexius in Strombeek-Bever en de afgelopen vijf jaar in het rusthuis Heilig Hart om er de bibliotheek uit te bouwen. Al bij al doe ik die job nu al ongeveer tien jaar. Onlangs kreeg ik zelfs een erkenning als bibliothecaris, uiteraard als vrijwilligster. Daar ben ik trots op. De job van bibliothecaresse is me op het lijf geschreven. Tijdens ons wekelijks bezoek probeer ik altijd in te spelen op de specifieke leeswensen

en vroegere ervaringen van de bewoners in het rusthuis. Eigenlijk zijn de boeken voor veel bejaarden een gelegenheid om een praatje te maken. Een 93-jarige dame luistert bijvoorbeeld nog iedere dag naar het nieuws, maar sommige dingen ontgaan haar. Zo vroeg ze me onlangs nog of het waar is dat er zoveel procent mensen homoseksueel zijn en of dat vroeger anders was? Ik heb haar uitgelegd dat daar in onze tijd niet openlijk over gepraat werd. Ze laat me ook de brieven lezen van haar oudste zoon die vaak op reis is. Op de wereldatlas volgen we samen de reisroute en aan de hand van de brieven van haar zoon en mijn toelichting beleeft zij die reis zo een stukje mee.'

Dat doet deugd

Renée is bijzonder opgetogen over de sfeer op de afdeling en de positieve samenwerking met het personeel in het rusthuis. Naast haar bibliotheekwerk bezoekt ze er ook nog zieke bejaarden. 'Een voorval zit diep in mijn geheugen gegrift. Weken na elkaar bezocht ik ooit een licht de-

menterende bejaarde. Soms twijfelde ik of mijn bezoek wel tot haar doordrong, maar op een dag legde ze haar hand op de mijne en zei: 'Dank je voor het wekelijks bezoek, want het geeft me echt de moed om door te zetten en het hoofd niet te laten zakken.' Die uitspraak deed me intens deugd en geeft ook echt zin aan mijn vrijwilligerswerk.'

GH

FOTO: MARCEL VIERSTRAVA

Le travail bénévole: à chacun selon son goût

En cette année internationale du travail bénévole, RandKrant entend s'attarder quelque peu, lui aussi, au travail des bénévoles dans la périphérie. Si vous souhaitez entamer une petite carrière de bénévole, vous pouvez vous aussi vous adresser au Point d'appui provincial pour le travail bénévole en Brabant flamand, qui tient à jour une banque de données relatives à l'offre et à la demande émanant des organisations et des bénévoles. Une certitude s'impose: tant l'offre que la demande sont largement au rendez-vous et présentent de nombreux visages. RandKrant s'est entretenu avec Myriam Philips, du Point d'appui, et avec Renée Marchal, qui travaille depuis plus de quarante ans déjà dans la filière du bénévolat.

'Vrijwilligers hebben heel vlug door als het niet gaat om vrijwilligerswerk, maar om een verborgen of verkapte vorm van arbeid. Momenteel heb je nog verschillende jobs voor vrijwilligers in de schemerzone tussen vrijwilligerswerk en betaalde arbeid, zoals de interculturele bemiddeling. We werken nu met de steun van de provincie Vlaams-Brabant een vormingspakket uit voor organisaties die een vrijwilliger in dienst willen nemen. Die vorming moet een antwoord bieden op enkele elementaire vragen over het statuut, de selectie en begeleiding van de vrijwilliger.'

Gerard Hautekeur

Meer informatie:

Provinciebestuur Vlaams-Brabant

Provinciaal Steunpunt Vrijwilligerswerk

contactpersoon Myriam Philips, tel. 016-46.83.26 of fax 016-26.73.01

e-mail: mphilips@vl-brabant.be

Vermoedelijk vanaf mei: www.vrijwilliger.be

van huizen en tuinen

De Vlaamse Tuinenvereniging Verzamelpaats voor liefhebbers, doe-het-zelvers en fanaten

24

De VTV wil een verzamelpaats zijn voor geïnteresseerden in tuinen, voor liefhebbers van tuinen en tuinieren, doe-het-zelvers in de tuin en tuinfanaten. Daarom organiseert zij reizen en vrije of geleide bezoeken aan tuinen in binnen- en buitenland, cursussen en voordrachten voor liefhebbers en cursussen over tuinarchitectuur. Ook publiceert ze een tijdschrift met informatie over de tuin en de eigen activiteiten en cursus teksten en brochures rond aanleg en onderhoud van de tuin. Leden kunnen eveneens bij de vereniging terecht met praktische vragen over hun tuin. De VTV lag bijna tien jaar geleden ook mee aan de basis van het uiterst succesvolle Open Tuinenweekend tijdens het laatste weekend van juni. Bij die gelegenheid zetten meer dan 200 Vlaamse tuineigenaars de deuren van hun tuin wijd open voor bezoekers. Daarvoor werd samengewerkt met de Landelijke Gilden van de Boerenbond die intussen deze manifestatie hebben overgenomen.

Cursussen

Elk jaar organiseert de VTV diverse cursussen rond aanleg en onderhoud van de (sier)tuin. In de komende dagen gaan er weer enkele cursussen van start, onder meer in het Cultureel Centrum Westrand in Dilbeek.

In de cursus 'Hoe je tuin inrichten of herinrichten' wordt onder meer aandacht besteed aan bodem, bemesting en gazon, beplanting (vaste planten, rozen, heesters en bomen), eenjarige planten, bol- en knolgewassen, verhar-

Vijftien jaar geleden startte tuinarchitect Martin Schoukens uit Vlezenbeek eerder toevallig met de Vlaamse Tuinenvereniging (VTV). Het begon met cursussen voor tuinliefhebbers op beperkte schaal, maar het initiatief sloeg enorm aan en nam al snel uitbreiding. Vandaag telt de VTV ruim 500 trouwe leden en is ze erkend door de Vlaamse Gemeenschap als vormingsorganisatie.

dingen (wegen en terrassen), muurtjes en vijvers, terras- en orangerieplanten, zelf je tuin ontwerpen, ziekten, insecten en de voornaamste biologisch verantwoorde bestrijdingsmiddelen, snoeien van bomen, struiken en rozelaars

Een tweede cursus 'Klussen in de tuin' omvat zes workshops voor de tuinfreak. Professionele geschoolde tuinarchitecten en tuinbouwingenieurs maken de cursisten aan de hand van praktische voorbeelden en tips nog beter wegwijs in een reeks van tuinproblemen. In de loop van maart is er ook nog een eendaagse cursus over rozen snoeien in Sint-Pieters-Leeuw.

Tuinreizen

De Vlaamse Tuinenvereniging organiseert elk jaar tijdens het Pinksterweekend en tijdens de eerste week

van juli ook enkele tuinreizen, meestal naar Engeland. 'Nu zijn er tientallen organisaties die tuinreizen organiseren, maar toen wij daarmee tien jaar geleden startten, waren wij denk ik de enigen', zegt Martin Schoukens niet zonder fierheid. 'Ik denk dat we in de loop van die jaren al minstens 150 tuinen hebben bezocht. Daaronder klassiekers zoals Sissinghurst, maar ook veel minder bekende tuinen die we zelf opzoeken.'

Dit jaar met Pinksteren (van 2 tot 4 juni) wordt een bezoek gebracht aan Charleston Farmhouse (de tuin van Vanessa Bell, zus van Virginia Woolf), Lamb House (de tuin van de Brits-Amerikaanse schrijver Henry James), Standen (een monument van de Arts & Craft beweging), West Dean (tuin ontwerpen door Harold Peto), Birch Farm Nursery, Brickwall House en twee privé tuinen.

Van 6 tot 9 juli worden dezelfde tuinen bezocht, plus Monk's House (de tuin van Virginia en Leonard Woolf), Petworth (het meesterstuk van 'Capability' Brown) en de romantische tuin van Cobblers.

Het volledige programma van de cursussen en de tuinreizen is te vinden op de website van de VTV.

Paul Geerts

Info: Vlaamse Tuinenvereniging, Pedestraat 70, 1602 Vlezenbeek, tel 02 / 569 31 95 (elke werkdag 9-12 uur) of fax 02 / 567 02 03
E-mail: m.schoukens@pandora.be
website: www.ping.be/vtv/

Gooik gooit zich op fietspooling

Veel ouders vinden het te gevaarlijk om hun kinderen met de fiets naar school te laten gaan. Niet alleen onderweg, maar vooral aan de schoolpoort wemelt het van auto's, klinkt het bezorgd. En in de meeste gevallen hebben ze geen ongelijk. Maar als alle ouders er zo over denken en niet afstappen van hun gewoonte om de kinderen zelf te brengen, zal de gemotoriseerde drukte rond de school er niet op verbeteren. Gooik, landelijke gemeente in het Pajotteland, wil met fietspooling de vicieuze cirkel doorbreken.

In deelgemeente Oetingen ging onlangs een fietspoolproject van start. Leerlingen van de dorpsschool fietsen er elke dag onder begeleiding van volwassenen naar school. De gemeente wil er alle scholen in de andere deelgemeenten bij betrekken. Ze richtte

een werkgroep op en plant de komende jaren forse investeringen ten voordele van de zwakke weggebruiker en in de omgeving van scholen. Een globale aanpak moet het project meer kans op slagen geven. Daarom zijn zowel de schooldirecties, als het Lokaal Gezondheidsoverleg (LOGO) Pajotteland en de lokale politiediensten erbij betrokken.

Pilootgemeente

De provincie heeft zich helemaal achter dit initiatief geschaard en riep Gooik uit tot pilootgemeente. Maar daar blijft het niet bij: Vlaams-Brabant is ook bereid om dit proefproject financieel te steunen, onder meer via de aankoop van materieel. Een en ander kadert in een globale visie om met fietsvriendelijke maatregelen het gebruik van de fiets te bevorderen. Zo besliste de provincie onlangs nog om een vergoeding van 6 frank (0,14 euro) per kilometer toe te kennen aan ambtenaren en provincieraadsleden die met de fiets naar het werk of naar vergaderingen komen. Het doel is hetzelfde als in Gooik: bijdragen tot een betere mobiliteit.

Vrijwilligers gezocht

In Gooik ontvingen alle leerlingen van de lagere scholen deze winter een brief om het fietspoolproject toe te lichten. Tegelijkertijd werd via een vragenlijst gepeild naar de bereidheid van ouders om eraan mee te werken. De bedoeling is immers om het fietspoolen na Pasen fors uit te breiden. Maar daarvoor zijn voldoende vrijwilligers nodig, en dat loopt niet zo vlot. Bij de kinderen is er geen probleem, die zijn enthousiast over het

idee om samen naar school te fietsen. Maar ook de ouders moeten er achter staan.

'We stellen vast dat we een bepaald type belangstellenden bereiken: mensen die de fiets zeer genegen zijn en personen die tijd hebben overdag. Maar in dat groepje potentiële kandidaten vind je niet genoeg vrijwilligers om het initiatief te verruimen tot alle scholen', zegt burgemeester Michel Doomst. 'We stellen ook vast dat de ouders bang zijn om in dit verband hun ver-

De kinderen zijn enthousiast over het idee om samen naar school te fietsen, maar ook de ouders moeten er achter staan

antwoordelijkheid te nemen. Zonder sluitende garanties krijgen we te weinig potentiële medewerkers over de streep. De ervaring in Oetingen leert alleszins dat we het zeer goed moeten voorbereiden'.

Weinig animo

Het is niet wenselijk om een beperkte kern van vrijwilligers een schooljaar lang, dag in dag uit, met de verantwoordelijkheid voor dit fietspoolproject op te zadelen. De ideale oplossing zou zijn dat voor elke dag van de week een andere ploeg kan worden ingezet. De oproep tot medewerking van de ouders die was gekoppeld aan de vragenlijst die de leerlingen naar huis mee kregen, leverde vooralsnog slechts tien reacties op. Dat is uiteraard veel te weinig. Toch blijven de betrokkenen zich hard inzetten om het Oetingse voorbeeld te volgen. Na de paasvakantie moeten beduidend meer kinderen in Gooik het plezier ervaren van een gezondere en meer milieuvriendelijke trip van en naar school dan op de achterbank van de auto.

Chris Van Geyte

FOTO: PASCAL VESTERON

DORPSPOLITIEK

De eeuw is nieuw, mijn voornemens om kunstig en lustig te leven zijn vers, mijn oefeningen in 'onthaasting' lukken. En in de krant staat een aangenaam verrassende zin die mijn genoeglijkheid onderstreept. 'Mijn taak bestaat erin Voeren opnieuw naar de vergetelheid van een stil dorp te leiden,' zegt Huub Broers, burgemeester van Voeren. Ook zijn goede voornemens zijn vers en over zijn oefeningen in dorpspolitiek zegt hij bij voorbaat: 'En dat gaat lukken.'

Geen nieuws over Voeren is goed nieuws. (Want herinner u, horresco referens, de tijd van de taalperikelen in de Voerstreek, struikelblok in de Belgische politiek.) Het laatste nieuws uit die uithoek was de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen in oktober 2000. Voor het eerst hadden de Nederlanders-Voerenaars mogen stemmen. Dat leverde de gemeente de Vlaamse burgemeester Broers op én zette (met het rode stempotlood) een punt achter veel Verdriet van België.

'En nu gaan wij een puur gemeentelijk beleid voeren,' verduidelijkt de burgemeester fijntjes. 'Met conflicten hou ik mij niet bezig. Wij gaan onze dorpen verfraaien, kmo-zones installeren en zorgen voor sociale huisvesting - voor iedereen, Vlamingen, Walen en Hollanders. En wij gaan grensoverschrijdend werken.'

Ik ga er binnenkort eens een kijkje nemen. Het is aangenaam wandelen daar en er is een prettig boekje uitgekomen dat me de weg zal wijzen: 'Langs trage wegen', van Paul Maes, met als tiende route "'Stiegelkes" en nieuwe wegels in Voeren'. Een 'stiegelke' is geen plaatselijk struikelsteentje maar een draaiportje. Via een stiegelke krijgt de voetganger van oudsher doorgang over privé-grond, meestal weiden (zonder dat een koe via dezelfde weg vreemd kan gaan), en nu ook doorgang in natuurgebieden.

Als aanloop naar Voeren heb ik de zesde route van 'Langs trage wegen' eens gevolgd, 'De Hoeilaartse Steegjeswandeling'. Lang voor de Hoeilanders druiventelers werden, waren ze houtwinners. Daarvoor trokken ze vanuit hun dorp het omliggende Zoniënwoud in, ofwel te voet langs éénpersoonspaadjes die steil bergop gingen, ofwel met karren langs kron-

FOTO: RITA DANIELS

kelwegen die geleidelijk aan naar omhoog leidden. Van dat kluwen van paadjes en wegen bleef meer bewaard dan ik verwachtte (in de Brusselse stadsrand, naast de Grote Ring). Geen 'stiegelkes' onderweg, wel een 'kwelzone'. Dat is geen verdrietgebied maar bronnengrond. In een kwel welt hier en daar grondwater op. Dat leer ik niet van Paul Maes maar lees ik op een informatiebord voor wandelaars. Hoeilaart is zich hoe langer hoe meer bewust van zijn vergane schoonheid en wil die opnieuw oproepen..

Maar - neem me mijn eerlijkheid niet kwalijk - ik stel op de Hoeilaartse Steegjeswandeling vooral vast hoe lelijk de 'laer' of open plek in het woud geworden is, rommelig en opringerig volgebouwd met misbaksels. Al sta ik volgens het boekje bij de hoeve Smeiberg 'plots op de buiten' en heb ik uitzicht over glooiende weiden, toch kan ik zelfs daar niet naast de fermettes en schots- en scheefbouw allerlei kijken.

Dit komt nooit meer goed volgens mij, tenzij een fanatiek groen bewind in de loop van deze eeuw het land begint af te breken in plaats van het nog voller te laten bouwen.

Ik sla voor mijn plezier twee tegenover elkaar liggende wegen in. Ik daal af in het verleden en beeld me in dat de éénpersoonspaadjes en kronkelwegen door de hout-

winnings werden belopen en bereden. Harde oude tijd. En ik klim naar de toekomst en beeld me in hoe na de afbraak van de honderden misbaksels de dorpskern, de oude hoeves, de karakteristieke 'serristenvilla's' en enkele kasteeltjes overblijven. Te mooi om waar te worden.

Er dient zich nog een derde weg aan om in te slaan. Ik stel me voor dat Hoeilaart een puur gemeentelijk beleid gaat voeren. Zich niet bezighoudt met conflicten, het dorp verfraait, de kmo's koestert, voor sociale huisvesting zorgt - voor iedereen, Vlamingen, Franstaligen en buitenlanders - en grensoverschrijdend werkt. De vergetelheid van een stil houtwinnersdorp zal het op die manier nooit kunnen herwinnen, net zomin als de eigenheid van een bedrijvig druiventelersoord. Maar de rust van een levenskunstige en -lustige randgemeente moet haalbaar zijn, binnen de eeuw. Op voorwaarde dat de plaatselijke politici aan goede dorpspolitiek doen en de Hoeilanders hun dorp en de hele rand als een kwelzone zien, niet als een verdrietgebied vol communautaire vallen.

Voeren stil, de rand rustig. Als het lukt, kan België die regionale kunst naar de geteisterde dorpen en streken in Bosnië en Kosovo uitvoeren.

Brigitte Raskin

Paul Maes, Langs trage wegen. Wandel-, fiets- en ruitertochten langs groene wegen in Vlaanderen. Lannoo, Tielt.

Groenendaal in Londen onder de hamer

Bij het veilinghuis Sotheby's in Londen werd op 14 december van vorig jaar een waardevol schilderij uit 1621 geveild waarop heel duidelijk de priorij van Groenendaal staat afgebeeld. Het werk is alvast een bron van informatie om de geschiedenis van de streek verder te verfijnen.

Het schilderij is een gesigneerd en gedateerd werk van Denijs van Alsloot uit 1621. Het is een Winterzicht waarop de priorij vrij duidelijk staat afgebeeld. Vooral de rechterzijde van het gebouw is hier erg precies weergegeven, wat op andere schilderijen veel minder het geval is.

Meteen kunnen ook nieuwe vergelijkingen worden gemaakt met tekeningen uit de 16e eeuw. Gezien de nauwkeurigheid waarmee de gebouwen geschilderd werden, mogen we aannemen dat Denijs van Alsloot de priorij ter plaatse is gaan bekijken. We zien dat de gebouwen die grenzen aan de Keizer-Karelvijver weinig verandering ondergingen, wat betekent dat de godsdienstoorlogen en de vlucht van de koorheren uit Groenendaal (1578-1606) een minder negatieve invloed hadden op de priorijgebouwen dan we tot nu toe dachten.

gen van Brabant in Tervuren en ook Groenendaal komt regelmatig voor. Zo is er een Lentelandschap uit 1612 met de priorij dat zich in het Museum van Schone Kunsten in Brussel bevindt (het wordt er permanent tentoongesteld). Verder is er een tweede schilderij uit 1614, Herfstzicht, dat zich in Mosigkau bij Dessau (Duitsland) bevindt en nu is er het Winterlandschap dat onlangs in Londen werd geveild. Op alle drie is de priorij prominent aanwezig. De vraag rijst of er misschien ook nog ergens een Zomerzicht bestaat?

Alleen al met het bedrag van de veilingskosten zou in Groenendaal heel wat kunnen worden verwezenlijkt om de priorij-site te renoveren

Nog andere schilderijen van van Alsloot hebben Groenendaal als achtergrond. Vooreerst is er een woudlandschap met Cephalus en Procris uit 1608 dat zich in het Kunsthistorisches Museum in Wenen bevindt. Ook op het schilderij

Groenendaal bei Sotheby's unter dem Hammer

Im Auktionshaus Sotheby's in London wurde Ende letzten Jahres ein wertvolles Gemälde des Malers Denijs van Alsloot aus dem Jahre 1621 versteigert. Darauf ist das Kloster Groenendaal recht deutlich abgebildet. Das Werk ist inzwischen eine Fundgrube neuer Informationen, um die Geschichtsschreibung der Gegend zu ergänzen. Das Gemälde wurde bei 25,2 Mio. Belgischen Frank zugeschlagen.

zijn er ook twee tekeningen van Groenendaal van dezelfde kunstenaar bekend, eentje in Parijs (Institut néerlandais) en een ander in Yale (University Art Gallery). Blijkbaar was Groenendaal voor van Alsloot een geliefkoosd onderwerp.

Stille schoonheid

Dit Winterlandschap is het derde iconografische document i.v.m. Groenendaal dat gedurende het laatste decennium aan het licht kwam. In 1993 werd bij Sotheby's een tekening uit het begin van de 16e eeuw geveild. In 1998 was het de beurt aan een nog ouder exemplaar (bij Devroe en Strubbe in Brussel) en nu is er dit prachtige schilderij waarvan de waarde geschat wordt op 400.000 à 600.000 Engelse Pond. Niet alleen de prachtig afgebeelde priorij, maar ook de sneeuw die het geheel zachtjes toedekt, de boompartijen en de gesuggereerde vergezichten maken van het geheel een weids, luchtig ademend landschap, dat getuigt van een stille schoonheid.

Het schilderij werd op de veiling bij Sotheby's uiteindelijk afgehamerd aan de laagste schattingsprijs, wat overeenkomt met zowat 25,2 miljoen frank. Daarbij komen nog eens de veilingskosten van bijna drie miljoen frank. Alleen al met het bedrag van de veilingskosten zou men in Groenendaal heel wat kunnen verwezenlijken ten behoeve van de renovatie van de priorij-site. We durven hopen dat hier stilaan werk van zal worden gemaakt, zodat de mensen uit de rand en elders opnieuw ten volle zullen kunnen genieten van deze stille plek die ook erg geliefd was door Keizer Karel.

M. Erkens

Geliefkoosd onderwerp

Denijs van Alsloot heeft verschillende schilderijen gemaakt waarop plekken uit onze omgeving voorkomen. Zo ondermeer het kasteel van de herto-

'Vlucht naar Egypte' (Richmond, Virginia Museum of Fine Arts) wordt door sommige auteurs in de achtergrond Groenendaal herkend, wat wij echter ten zeerste betwijfelen. Verder

RESTAURANT

De vrouwelijke kok van het jaar kookt in Asse

Bij restaurant 'De Pauw' in Asse stond de Rolls-Royce van de Britse ambassadeur voor de deur, want diens echtgenote kwam de prijs van 'Lady Chef of the Year' uitreiken aan Liliane Vanlaethem. Een welverdiende prijs voor een vrouw die over het algemeen op de achtergrond verkiest te blijven, d.w.z. in haar keuken, maar daar dan ook wonderen verricht.

Ook bij de ontvangst van de prijs voerde Liliane Vanlaethem niet het woord, zoals andere winnaressen vorige jaren wel gedaan hebben. Het is gewoon haar stijl niet. Ze blijft liever wat in de schaduw. Ofschoon haar man, Patrick De Pauw, eigenlijk de opgeleide kok in huis is en de vermaarde hotelschool van Koksijde volgde, kwam het zover dat hij de 'zaal' ging doen, zoals dat heet, en dus het contact met de gasten voor zijn rekening nam. Intussen trok Liliane zich terug in de keuken en verdiepte zich in de kunst van het koken. Nu prijkt ze in de Michelin-gids met drie couverts - een serieuze categorie.

Gedeelde hobby

Met haar man startte ze in 'De Plezanten Hof' in Kobbegem, maar het bleek niet mogelijk daar eigenaar te worden, dus werd er verhuisd naar Asse. Daar hebben ze nu sinds elf jaar hun eigen bedrijf in een grote villa met tuin eromheen. Het huis ligt gelukkig niet aan de drukke

steenweg maar iets terzijde. Rust gegarandeerd, in een interieur dat niet overdadig is maar uiterst comfortabel genoemd mag worden. Mogelijk hoort u eens een paard hinniken, want beide echtelieden houden van paarden en hun dieren staan nabij te grazen. U moet weten dat Liliane en Patrick elkaar zelfs via die gedeelde hobby hebben leren kennen!

Het restaurant biedt zeer verzorgde menu's van 1950 frank en een lunch van 1150 frank. Dat grote menu telt maar liefst zes gangen, maar de klant kan één

De titel 'Lady Chef of the Year' gaat naar een vrouwelijke kok die Britse producten verdienstelijk weet te bereiden

voorgerecht laten vallen. Inclusief geselecteerde wijnen - en indertijd konden we vaststellen dat de keuze niet slecht was - komt het menu op 2950 frank. Geen adres dus voor een snelle hap, wel voor een feestmaal met kwaliteit.

In het zonnetje

Maar toen we er onlangs waren, bij de prijsuitreiking, werd er enigszins anders gegeten. De titel 'Lady Chef of the Year' gaat tenslotte naar een vrouwelijke kok die de Britse producten verdienstelijk weet te bereiden. De jaarlijkse bekroning is een mooi initiatief van twee organisaties: enerzijds 'Food from Britain', anderzijds het gastronomische tijdschrift 'Ambiance'. Dat tijdschrift laat

elk jaar door zijn lezers bepalen welke vrouw nu in het zonnetje dient te worden gezet. Er waren enkele zeer groten onder, zoals Solange De Brouwer van 'Kokejane' in Herne en Patricia Desmedt van 't Oud Konijntje' in Waregem, maar ook kokkinnen van meer bescheidener eethuizen kwamen aan bod. En samen met een vrouwelijke kok in België wordt er steeds eentje in Nederland uitgekozen. Het verbaasde ons niet te horen dat Liliane Vanlaethem eigenlijk van meet af aan al in aanmerking kwam, maar de verhuizing van Kobbegem naar Asse maakte dat de aandacht van de media even uitbleef. Nu is het er dus van gekomen.

Britse producten

Zoals gezegd zit 'Food from Britain' mede achter deze titelverlening en de Angelsaksische keuken krijgt dus aandacht. Hoewel bij ons niet erg bekend, is die keuken beslist niet te versmaden en heeft ze een grote traditie met veel specialiteiten en nieuwigheden. We aten bijvoorbeeld carpaccio van Quorn - u weet wel, dat vleesvervangende product - en een taartje van Stilton, een blauwe kaas van over Het Kanaal. En uiteraard ontbrak het Britse lamsvlees niet. Eerlijk gezegd vinden we dat Liliane Vanlaethem beter op dreef is in de Franse keuken, die u in restaurant 'De Pauw' gewoonlijk krijgt voorgeschoteld

GVS

De Pauw, Lindendries 3, 1730 Asse, tel. 02/452 72 45. Gesloten op zondagavond, dinsdagavond en woensdag.

Een gids die nooit verveelt

Sonja De Smedt uit Grimbergen mag terecht een veelzijdige, multiculturele gids worden genoemd. Ze doet regelmatig geleide wandelingen in Brussel, maar ook in Grimbergen rond het Prinsenkasteel en de onlangs tot basiliek verheven abdijkerk. Bovendien verricht ze baanbrekend werk om musea toegankelijker te maken voor personen met een lichte mentale handicap.

Sonja De Smedt is docente geschiedenis, kunst en filosofie en verblijft verschillende weken per jaar in Israël, Jordanië, Turkije en Syrië. Die ervaringskennis uit het Midden-Oosten komt haar goed van pas bij haar geleide wandelingen in Brussel. Ze is een van de weinige gidsen die permanent toegang heeft tot de grote joodse synagoge aan de Regentschapsstraat in Brussel.

'De joodse synagoge is een fraai staaltje van neo-Byzantijnse stijl', vertelt Sonja De Smedt. 'Ik toon de bezoekers

islamitische wandelingen ga ik op dezelfde manier tewerk. We bezoeken een moskee, staan stil bij de Arabische kunst en proeven in een plaatselijk restaurant hun typische gerechten.'

Met zang en gitaar

Een excursie met Sonja De Smedt is in meer dan een opzicht een belevenis want tijdens zo'n wandeling zingt ze, speelt ze gitaar of accordeon en acteert ze zelfs zoals tijdens haar geleide wandeling 'gastronomisch Brussel'.

'Een excursie met Sonja De Smedt is in meer dan een opzicht een belevenis, want tijdens zo'n wandeling zingt ze, bespeelt ze een instrument en acteert ze ook'

Ze is niet alleen een ambassadrice van Brussel, maar ook van haar eigen gemeente Grimbergen. 'Ik ben uitermate trots op het culturele erfgoed in mijn gemeente. Ik stippelde onder meer de geleide wandeling 'Van boer tot kasteelheer' uit. Daarbij heb ik het over het kasteelleven in de donjon van het Prinsenkasteel en vergelijk ik de leef- en eetgewoonten van de armen en de rijken. Voorts ben ik echt gepassioneerd door de christelijke symboliek in de barokke abdijkerk van Grimbergen. Daar kan ik uren over uitwijden.'

Zintuigen prikkelen

Haar inlevingsvermogen speelt een belangrijke rol in het gidsen voor gehandicapten. 'Ik heb een educatief aanbod ontwikkeld voor het Museum van de Oudere Technieken in Grimbergen in nauw overleg met

het Tiens vormingscentrum voor volwassenen met een handicap. Om me in te leven in hun leefwereld heb ik eerst een aantal cursussen gevolgd.

Daarin werd uitdrukkelijk gezegd dat je in de omgang met gehandicapten verkleinwoorden moet vermijden en hen zeker niet moet betuttelen, ook al hebben ze maar het begripsvermogen van een kind van 8 tot 12 jaar. Het is van belang dat je hen gedurende de rondleiding altijd persoonlijk aanspreekt. Bovendien moet je alle zintuigen prikkelen. Laat hen dingen aanraken en vastpakken, laat hen ook iets proeven.

De rondleiding in het Grimbergse

Museum van de Oudere Technieken met zijn oude watermolen en bakhuis valt erg in de smaak omdat gehandicapten er veel dingen zelf mogen uitproberen, zoals graan malen en brood bakken. In de rondleiding maak ik gebruik van verschil-

lende kostuums want dat wakkert de fantasie aan van de kinderen en mentaal gehandicapte jongeren en volwassenen. Via zo'n kostuum maken ze makkelijker een sprong terug in de tijd. Om beter op hun belangstellings sfeer te kunnen inspelen kijk ik ook regelmatig naar de tv-soaps die zij volgen. In mijn rondleiding verwijs ik dan naar de figuren uit die populaire tv-programma's. Je moet een beeldrijke taal gebruiken en de informatie verschillende keren herhalen in een andere verpakking. Intussen heb ik ook de gidsenbeurt aan Mini-Europa op de Heizel en mijn 'Schattenjacht' in de plantentuin in Meise volledig aangepast aan de leefwereld en de verwachtingen van gehandicapten.' Sonja De Smedt heeft al 18 jaar ervaring als gids. Die praktijkervaring benut ze als docente aan de afdeling toeristische gidsen van de avondschool COOVI, waar ze zelf nieuwe gidsen opleidt.

Gerard Hautekeur

Meer informatie: vzw Polymnia, Sonja De Smedt, Mierendonkstraat 10, 1850 Grimbergen, tel. 02/269 82 92

FOTO: RASCH/VIGIEREOS

niet alleen een stuk cultureel erfgoed, maar ik laat hen ook allerlei zaken proeven zoals de joodse matza, gebakken met bloem zonder gist. Tijdens de

EEN SINISTERE ASIELZOEKSTER IN TERVUREN

ALS IN 1634 ZIJN VADER OVERLIJDT, IS DE KLEINE LODEWIJK XIV NOG MAAR VIJF JAAR. ZIJN MOEDER, ANNA VAN OOSTENRIJK NEEMT HET REGENTSCHAP OP, MET AAN HAAR ZIJDE KARDINAAL MAZARIN ALS EERSTE MINISTER.

MAZARIN INTRODUCEERT EEN AANTAL VAN ZIJN NICHTJES - DE ZUSJES MANCINI - AAN HET HOF, MAAR ALS DE JONGE LODEWIJK SMOOKVERLIEFD WORDT OP EEN VAN DE MEISJES, MARIE, PAST DIT NIET IN DE PLANNEN VAN ZIJN MOEDER EN DE KARDINAAL, DIE DE SPAANSE INFANTE, MARIA-THERESIA, OP HET OOG HEBBEN.

MARIE WORDT WEGGESTUURD UIT PARIJS, MAAR DE ROMANCE WORDT VERDER GEZET IN TAL VAN BRIEVEN. ALS ZIJ VIA OOMPJE WORDT INGELICHT OVER LODEWIJKS GEFLIKT MET HAAR ZUS OLYMPE, KOMT ER EEN EIND AAN DE GROTE LIEFDE.

30

OOK OLYMPE MOET ECHTER MET LEDE OGEN AANZIEN, HOE LODEWIJK GEHOORZAAM TROUWT MET DE LICHT MISVORMDE, MAAR POLITIEK ZO INTERESSANTE PARTIJ UIT SPANJE. MAZARIN REGELT NOG EEN HUWELIJK VOOR OLYMPE MET DE OUDEKE GRAAF VAN SOISSONS EN ZELF SCHOPT ZIJ HET TOT „SURINTENDANTE" VAN DE KONINGIN-MOEDER. DAARDOOR IS ZIJ VOORTDUREND IN DE BUURT VAN LODEWIJK EN WORDT ZIJ ZIJN MAITRESSE.

DOOR HET OVERLIJDEN VAN HAAR ECHTGENOOT EN DE BELANGSTELLING VAN DE ZONNEKONING VOOR JEUGDIGER VROUWELIJK SCHOON, ZIET OLYMPE HAAR POSITIE STEEDS MEER BEDREIGD EN NEEMT ZIJ HAAR TOEVLUCHT TOT WAARZEGGERIJ EN ZWARTE KUNST.

DAARVOOR GAAT ZIJ TE RADE BIJ MADAME LA VOISIN, EEN BEKENDE VROEDVROUW EN „ZIENSTER", DIE ONDER MEER LIEFDESDRANKJES EN DERGELIJKE FABRICEERT.

IN 1676 MEENT EEN PRIESTER VAN DE NOTRE DAME DE POLITIE OP DE HOOGTE TE MOETEN BRENGEN VAN STEEDS MEER OPGEBIECHTE GIFMOORDEN. MADAME LA VOISIN WORDT GEARRESTEERD EN GAAT TOT BEKENTENISSEN OVER, WAARUIT BLIJKT DAT ZIJ ZOWAT 2000 ABORTUSSEN UITVOERDE, WAARVAN ZIJ DE FOETUSSEN IN HAAR TUIN BEGROEF OF IN HET HAARDVUUR VERBRANDDE.

OOK LIET ZIJ ZICH DIK BETALEN DOOR AMBITIEUZE HOVELINGEN, DIE RIVALEN UIT DE WEG RUIMDEN MET DOOR HAAR GELEVERDE "POEDERTJES." ER ZOU ZELFS SPRAKE ZIJN GEWEEST VAN ZWARTE MISSEN MET KINDEROFFERS.

DE DIRECTE ENTOURAGE VAN DE KONING ZELF KOMT IN OPSpraak; OOK OLYMPE MANCINI WORDT VERNOEMD, OM TE VERHINDEREN DAT ER NOG MEER GEANTE INFORMATIE NAAR BOVEN KOMT EN HAAR DE SCHANDE VAN EEN ARRESTATIE TE BESPALEN. RAADT LODEWIJK OLYMPE IN EEN BRIEF AAN FRANKRIJK ONVERWIJLD TE VERLATEN.

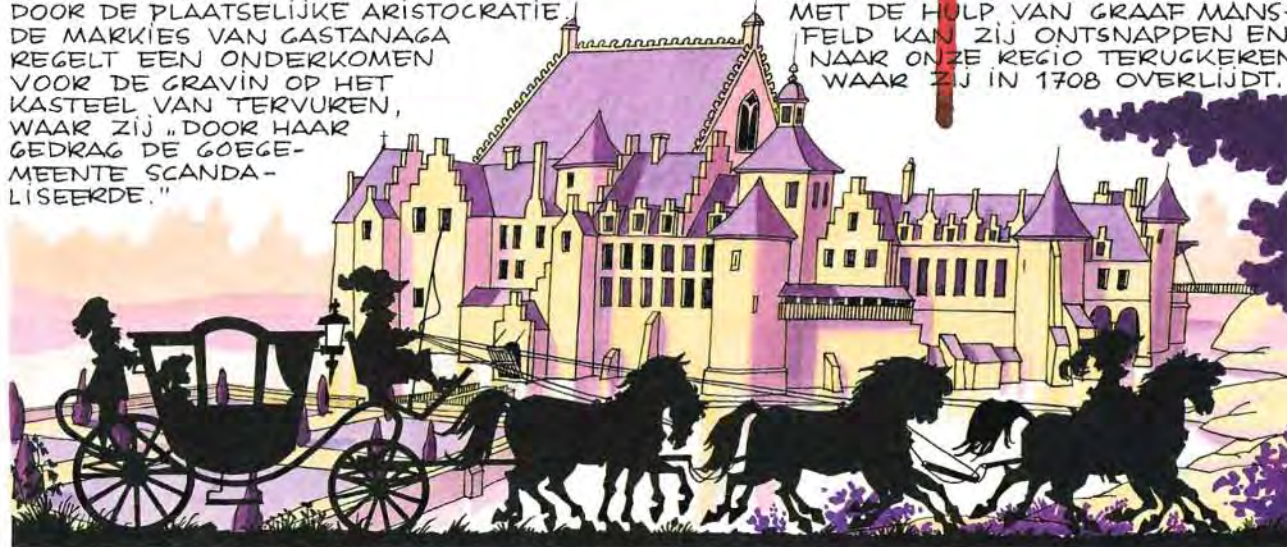

ZESENDERTIG SCHULDIGEN WORDEN ONTHOOFD EN / OF VERBRAND; VIER WORDEN NAAR DE GALEIEN GESTUURD; ZESENDERTIG WORDEN ER VERBANNEN OF BEBOET EN NOG EENS EEN-ENTACHTIG WORDEN OGESLOTEN. ALS ZELFS DE FAVORIETE VAN DE KONING, MADAME DE MONTESPAN, GENOEMD WORDT, LAAT LODEWIJK HET HELE ONDERZOEK STOPZETTEN.

VIA NAMUR BEGEEFT OLYMPE ZICH MET HAAR DIERBAARSTE BEZITTINGEN RICHTING BRUSSEL, WAAR ZIJ MET DE NODIGE EGARDS WORDT ONTVANGEN DOOR DE PLAATSELIJKE ARISTOCRATIE. DE MARKIES VAN GASTANAGA REGELT EEN ONDERKOMEN VOOR DE GRAVIN OP HET KASTEEL VAN TERVUREN, WAAR ZIJ "DOOR HAAR GEDRAG DE GOEEMEENTE SCANDALISEERDE."

ZIJ REIST NOG NAAR NEDERLAND, DUITSLAND EN SPANJE, WAAR ZIJ BESCHULDIGD WORDT DE KONINGIN VERGIFTIGD TE HEBBEN. MET DE HULP VAN GRAAF MANSFELD KAN ZIJ ONTSNAPPEN EN NAAR ONZE REGIO TERUGKEREN WAAR ZIJ IN 1708 OVERLIJDT.

Heimwee naar Dublin zorgde voor betere integratie

‘Verder weg van de hoofdstad zou integratie beslist vlotter verlopen. De buitenlanders die daar gaan wonen hebben immers geen keuze. In en rond Brussel wordt niet-integreren ons wel heel makkelijk gemaakt door allerhande internationale structuren en netwerken’, vindt de Ierse Colma O’Luanaigh (50) uit Wezembeek-Oppeem. Colma nam haar integratie zelf in handen en leerde vooral door haar liefde voor muziek nogal wat Belgen kennen.

32

Bij je aankomst in België is het allemaal simpel. Via allerhande clubs en bestaande internationale structuren krijg je van alle kanten steun. Je voelt je dan ook snel op je gemak. Maar nadat ik hier drie jaar was, kreeg ik ineens heimwee naar Dublin. Ik realiseerde me tegelijk dat we hier een hele poos zouden blijven -nu al twintig jaar- en dat ik beter een inspanning zou leveren om me hier beter thuis te voelen. Wat ik tot dan kende was immers niet het echte België. Een stukje van het ware leven hier ontdekken was één van de redenen waarom ik me inschreef bij het zangkoor van Nijvel.

Huis vol muziek

Ik heb altijd al gezongen, zonder daarvoor een speciale opleiding te hebben gehad. In Dublin maakte ik deel uit van een kamerkoor. Ook mijn tweelingdochters Aoife en Maedhbh (19) interesseerden zich voor traditionele Ierse muziek. Met vijf jongeren hebben ze hier een muziekgroepje opgericht, Clann Lir, dat al vlug uitgroeide tot een bandje van zestien muzikanten. Elke zondagnamiddag speelden ze in ons huis op traditionele instrumenten. Ze zijn zelfs opgetreden in de Ancienne Belgique en waren ooit te gast op een Vlaams folkfestival. Na tien jaar bloedde het bandje dood omdat nogal

FOTO: PASCAL VIGNERON

wat groepsleden weggingen uit België. Mijn zonen Cathal (12) en Cian (15) hebben het meer begrepen op jazz en blues. Ikzelf hou enorm van oude kerk-

‘Als je in een ‘vreemd’ land gaat wonen, heb je doorgaans geen familie dichtbij en worden de burens je familie’

muziek, vandaar dat ik nu zing bij de Brussels Madrigal Singers. Het is een amateuristisch gezelschap, met enkele professionele zangers in de groep.

Toneelmicrobe

Omdat ik niet meer in het Nijvelse koor zing, heb ik ook nog tijd over voor mijn andere passie: toneel. Ik sta al sinds de middelbare school op de planken. In Ierland was ik lerares Engels en daar regisseerde ik ieder jaar een toneelstuk. Ik heb dan ook met beide

handen de kans gegrepen om deeltijds onderwijzeres drama (en religie) te worden aan de Europese school. Intussen doe ik ook de regie voor The Brussels Shakespeare Society en de Irish Theatre Group, twee Engelstalige amateurgezelschappen in Brussel. Ik ben echt wel door de toneelmicrobe gebeten.

Niet meer Iers

Vroeger hebben mijn man Liam en ik het er geregeld over gehad om ooit naar Ierland terug te gaan, maar nu denken we daar niet meer aan. Destijds verlieten we Ierland omdat we beiden een andere job wilden en zin hadden in reizen. Mijn man kreeg de kans om voor de Europese Unie te werken. Zo zijn we in Sint-Pieters-Woluwe en daarna in Wezembeek-Oppeem beland. Het gekke is dat we ons na twintig jaar niet meer Iers voelen. Dublin is te veel veranderd in die tijd. Maar echt Belg voelen wij ons ook niet, hoewel we het hier echt naar onze zin hebben. Met kerst nodigen we bijvoorbeeld alle burens uit. Als je in een ‘vreemd’ land gaat wonen heb je doorgaans geen familie dichtbij en worden de burens je familie. We hebben ook veel mensen leren kennen via onze kinderen. Ik heb ze altijd aangemoedigd om tweetalig te worden en dat lukt het beste door met Belgische vriendjes op te trekken. Maar ik ben er mij van bewust dat we nog meer geïntegreerd zouden zijn in de plaatselijke gemeenschap als onze kinderen naar een lokale school zouden gaan. Onze zonen volgen nu les aan de Europese school, omwille van de meertaligheid en een betere aansluiting op buitenlandse universiteiten.

Colma O’Luanaigh

From Dublin to Wezembeek-Oppeem

Twenty years ago, Colma O’Luanaigh moved from Ireland to Belgium. She quickly felt happy here, but after about three years she began to feel homesick for Dublin. To establish deeper roots, she joined a choir, and later went on to become part of a theatre group. ‘We don’t feel either genuinely Irish or truly Belgian, but we enjoy life here. At Christmas, for example, we invite all of our neighbours over. When you live in a foreign country, you generally don’t have any family around, so your neighbours become your family!’